

Hs. 1

MS 19

Yeshiva University

THE LIBRARIES

MENDEL GOTTESMAN LIBRARY

PRESENTED BY
Mr.& Mrs. Sol Feinstone

Hs. 1

MS 19

...iva University

...HE LIBRARIES

...GOTTESMAN LIBRARY

...ESENTED BY
Sol Feinstone

כלל ו בית שמאי אומרים אם אינו יודע אם עשרה הם אם תשעה אינו מצטרף ובית הלל אומרים מצטרף הואיל ורובן עשרה הם : מתני׳ כיצד מצטרפין לעשרה בין בעומדין בין בישנים בין בעומדין ובישנים בין בישנים ובעומדין

א		כ		לא		מ	
ב		כא		לב		מא	
ג		כב		לג		מב	
ד		כג		לד		מג	
ה		כד		לה		מד	
ו		כה		לו		מה	
ז		כו		לז		מו	
ח		כז		לח		מז	
ט		כח		לט		מח	
י		כט		מ		מט	
יא		ל		מא		נ	
יב		לא		מב		נא	
יג		לב		מג		נב	
יד		לג		מד		נג	
טו		לד		מה		נד	
טז		לה		מו		נה	
יז		לו		מז		נו	
יח		לז		מח		נז	
יט		לח		מט		נח	
כ		לט		נ		נט	
כא		מ		נא		ס	
כב		מא		נב		סא	
כג		מב		נג		סב	
כד		מג		נד		סג	
כה		מד		נה		סד	
כו		מה		נו		סה	
כז		מו		נז		סו	
כח		מז		נח		סז	
כט		מח		נט		סח	
ל		מט		ס		סט	
לא		נ		סא		ע	
לב		נא		סב		עא	
לג		נב		סג		עב	
לד		נג		סד		עג	
לה		נד		סה		עד	
לו		נה		סו		עה	
לז		נו		סז		עו	
לח		נז		סח		עז	
לט		נח		סט		עח	
מ		נט		ע		עט	
מא		ס		עא		פ	
מב		סא		עב		פא	
מג		סב		עג		פב	
מד		סג		עד		פג	
מה		סד		עה		פד	
מו		סה		עו		פה	
מז		סו		עז		פו	
מח		סז		עח		פז	
מט		סח		עט		פח	
נ		סט		פ		פט	
נא		ע		פא		צ	
נב		עא		פב		צא	
נג		עב		פג		צב	
נד		עג		פד		צג	
נה		עד		פה		צד	
נו		עה		פו		צה	
נז		עו		פז		צו	
נח		עז		פח		צז	
נט		עח		פט		צח	
ס		עט		צ		צט	
סא		פ		צא		ק	
סב		פא		צב		קא	
סג		פב		צג		קב	
סד		פג		צד		קג	
סה		פד		צה		קד	
סו		פה		צו		קה	
סז		פו		צז		קו	
סח		פז		צח		קז	
סט		פח		צט		קח	
ע		פט		ק		קט	
עא		צ		קא		ר	
עב		צא		קב		רא	
עג		צב		קג		רב	
עד		צג		קד		רג	
עה		צד		קה		רד	
עו		צה		קו		רה	
עז		צו		קז		רו	
עח		צז		קח		רז	
עט		צח		קט		רח	
פ		צט		ר		רט	
פא		ק		רא		ש	
פב		קא		רב		שא	
פג		קב		רג		שב	
פד		קג		רד		שג	
פה		קד		רה		שד	
פו		קה		רו		שה	
פז		קו		רז		שו	
פח		קז		רח		שז	
פט		קח		רט		שח	
צ		קט		ש		שט	
צא		ר		שא		ת	
צב		רא		שב		תא	
צג		רב		שג		תב	
צד		רג		שד		תג	
צה		רד		שה		תד	
צו		רה		שו		תה	
צז		רו		שז		תו	
צח		רז		שח		תז	
צט		רח		שט		תח	
ק		רט		ת		תט	
קא		ש		תא			
קב		שא		תב			
קג		שב		תג			
קד		שג		תד			
קה		שד		תה			
קו		שה		תו			
קז		שו		תז			
קח		שז		תח			
קט		שח		תט			
ר		שט					
רא		ת					
רב		תא					
רג		תב					
רד		תג					
רה		תד					
רו		תה					
רז		תו					
רח		תז					
רט		תח					
ש		תט					
שא							
שב							
שג							
שד							
שה							
שו							
שז							
שח							
שט							
ת							
תא							
תב							
תג							
תד							
תה							
תו							
תז							
תח							
תט							

סי׳	דף
עד	
עה - ה	
עו - ו	
עז	
עח	
עט	
פ	
פא	
פב - ב	
פג - ג	
פד	
פה	
פו	
פז - ז	
פח - ח	
פט	
צ - י	
צא - א	
צב - ב	

סי׳	דף
צג - ג	
צד	
צה	
צו - ו	
צז	
צח	
צט - ט	
ק	
קא - א	
קב	
קג	
קד - ד	
קה - ה	
קו	
קז	
קח - ח	
קט	
קי - י	
קיא	
קיב	

סי׳	דף
קיג	
קיד	
קטו - ו	
קטז	
קיז	
קיח	
קיט	
קכ	
קכא	
קכב	
קכג - ג	
קכד	
קכה - ה	
קכו - ו	
קכז	
קכח - ח	
קכט	
ל	
.	
.	
.

קד

סי׳

רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
רי
רכ
רל
רמ
רנ
רס
רע
רפ
רצ
רק
רר
רש
רת

קה

סי׳

רכט
רל
רלא
רלב
רלג
רלד
רלה
רלו
רלז
רלח
רלט
רמ
רמא
רמב
רמג
רמד
רמה
רמו
רמז
רמח
רנ
רנא
רנב
רנג

קו

סי׳

רנה
רנו
רנז
רנח
רנט
רס
רסא
רסב
רסג
רסד
רסה
רסו
רסז
רסח
רסט
רעא
רעב
רעג
רעד
רעה
רעו
רעז
רעח
רעט
רפ
רפא
רפב
רפג
רפד
רפה
רפו
רפז
רפח
רפט
רצ
רצא
רצב
רצג
רצד
רצה
רצו
רצז
רצח
רצט
רק
רקא
רקב
רקג
רקד
רקה
רקו
רקז
רקח
רקט
רר
רש
רת

קז

סי׳

שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
שי
שכ
של
שמ
שנ
שס
שע
שפ
שצ
שק
שר
שש
שת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
תי
תכ
תל
תמ
תנ
תס
תע
תפ
תצ
תק
תר
תש
תת

שרר			
ש־			
רצץ־			
רצה־			
רצב־			
רצע			
רצח			
רצף			
רצר			
רצה־			
רפס־			
רץ־			
רקב־			
רקד			
רקח			
רקם			
רקע			
רקק			
רשב			
רשד			
רשה			
רשו			
רשז			
רשח			
רשט			
רשי			
רשיא			
רשיב			
רשיג			
רשיר			
רשך			
רשם			
רשע			
רשף			
רשץ			
רשק			
רשר			
רת־			

ס׳	רף	ס׳	רף	ס׳	רף
שסז		שפז		תח	
		.		.	
		.		תי - יו - ריש	
שס		שץ		תיא	
שסא		שצב - יו צדי		תיב	
שסב		.		תיג - יו גמל יו גמל	
שסג		.		.	
שסד		.		.	
שסה		.		.	
שסו		.		.	
שסז		.		.	
שסח - יו חית		.		תך	
שסט - יו טית		שצט - יו			
שפ		ת			
.		.			
.		.			
שפג - יו		.			
.		.			
.		.			
.

ואמרו יכול היאך הקרן לאיש אחד והריוח לשנים ת"ל ונתן לו ולא נתן לו ולחבירו אלא לו ולחבירו אלא לו ולחבירו אלא

ליה רבינא תניא כוותיה דרבי יוחנן דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי אומר משום שנאמר ואת כל אשר לו אפילו מציאתו של חבירו ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי מנין שאין לו לאדם בעולם הזה אלא מה שהניח לו אביו

שם

ואם לא יהיה לו מה לתת לה, אפילו אם היה מוכר את כל מה שיש לו בעולם, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון שלש סעודות ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון שתי סעודות ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון סעודה אחת ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון חצי סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון רביע סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון שמינית סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון שש עשרה סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון שלושים ושתים סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון ששים וארבע סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון מאה ועשרים וחמש סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון מאתים וחמישים וששה סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון חמש מאות ושתים עשרה סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון אלף ועשרים וארבע סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון שני אלפים ושמונה וארבעים סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון חמשת אלפים ושש מאות סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון שנים עשר אלף ושלש מאות וחמישים וארבע סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון עשרים וארבעה אלף ושש מאות וחמישים וששה סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון חמשים ושלש אלף ושלש מאות וחמישים וארבע סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון מאה ושבעה אלף ושש מאות וחמישים וששה סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון מאתים ושלושים וארבעה אלף ושלש מאות וחמישים וארבע סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון חמש מאות ושלושים וארבעה אלף ושש מאות וחמישים וששה סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון אלף ושלושים וארבעה אלף ושלש מאות וחמישים וארבע סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון שני אלפים ושלושים וארבעה אלף ושש מאות וחמישים וששה סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון חמשת אלפים ושלושים וארבעה אלף ושלש מאות וחמישים וארבע סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון שנים עשר אלף ושלושים וארבעה אלף ושש מאות וחמישים וששה סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון עשרים וארבעה אלף ושלושים וארבעה אלף ושלש מאות וחמישים וארבע סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון חמשים ושלש אלף ושלושים וארבעה אלף ושש מאות וחמישים וששה סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון מאה ושבעה אלף ושלושים וארבעה אלף ושלש מאות וחמישים וארבע סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון מאתים ושלושים וארבעה אלף ושלושים וארבעה אלף ושש מאות וחמישים וששה סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון חמש מאות ושלושים וארבעה אלף ושלושים וארבעה אלף ושלש מאות וחמישים וארבע סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון אלף ושלושים וארבעה אלף ושלושים וארבעה אלף ושש מאות וחמישים וששה סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון שני אלפים ושלושים וארבעה אלף ושלושים וארבעה אלף ושלש מאות וחמישים וארבע סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון חמשת אלפים ושלושים וארבעה אלף ושלושים וארבעה אלף ושש מאות וחמישים וששה סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון שנים עשר אלף ושלושים וארבעה אלף ושלושים וארבעה אלף ושלש מאות וחמישים וארבע סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון עשרים וארבעה אלף ושלושים וארבעה אלף ושלושים וארבעה אלף ושש מאות וחמישים וששה סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון חמשים ושלש אלף ושלושים וארבעה אלף ושלושים וארבעה אלף ושלש מאות וחמישים וארבע סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון מאה ושבעה אלף ושלושים וארבעה אלף ושלושים וארבעה אלף ושש מאות וחמישים וששה סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון מאתים ושלושים וארבעה אלף ושלושים וארבעה אלף ושלש מאות וחמישים וארבע סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון חמש מאות ושלושים וארבעה אלף ושלושים וארבעה אלף ושש מאות וחמישים וששה סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון אלף ושלושים וארבעה אלף ושלושים וארבעה אלף ושלש מאות וחמישים וארבע סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון שני אלפים ושלושים וארבעה אלף ושלושים וארבעה אלף ושש מאות וחמישים וששה סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון חמשת אלפים ושלושים וארבעה אלף ושלושים וארבעה אלף ושלש מאות וחמישים וארבע סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון שנים עשר אלף ושלושים וארבעה אלף ושלושים וארבעה אלף ושש מאות וחמישים וששה סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון עשרים וארבעה אלף ושלושים וארבעה אלף ושלושים וארבעה אלף ושלש מאות וחמישים וארבע סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון חמשים ושלש אלף ושלושים וארבעה אלף ושלושים וארבעה אלף ושש מאות וחמישים וששה סעודה ביום אחד, אין לו אלא מה שיש לו. ואם אין לו אלא מזון מאה ושבעה אלף ושלושים ואר

ואחר שהוא מתפלל ומבקש מה שהוא צריך לבקש מבקש ומתפלל על כל מה שהוא צריך לבקש ואחר כך אומר ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לעסוק בדברי תורה ואחר כך אומר והערב נא ה' אלהינו את דברי תורתך בפינו ובפי עמך בית ישראל ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כולנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה ברוך אתה ה' המלמד תורה לעמו ישראל אמן סלה ואחר כך אומר ברכות קריאת שמע ואחר כך אומר ברכו את ה' המבורך ברוך ה' המבורך לעולם ועד ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר בדברו מעריב ערבים בחכמה פותח שערים ובתבונה משנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו בורא יום ולילה גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור ומעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה ה' צבאות שמו אל חי וקים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד ברוך אתה ה' המעריב ערבים אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת על כן ה' אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיך ונשמח בדברי תורתך ובמצותיך לעולם ועד כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה ואהבתך אל תסיר ממנו לעולם ועד ברוך אתה ה' אוהב עמו ישראל

ולא יהיה לו שום חלק בעולם הבא, שנאמר ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ וגו'. ואין לך מי שיש לו חלק בעולם הבא ואינו נכנס לגיהנם, חוץ מן המינים ואפיקורסים וכופרים בתורה ומכחישים בתחיית המתים ומכחישים בגאולה ומי שאומר שאין התורה מן השמים אפילו פסוק אחד או אפילו תיבה אחת ואומר משה מדעתו אמרה, הרי זה מכחיש בכל התורה כולה שנאמר כי דבר ה' בזה וגו'. זה מינות גמורה, ואפיקורס שאמר משה מדעתו אמרה, הרי זה מכחיש בכל התורה כולה שנאמר כי דבר ה' בזה וגו'. זה מינות גמורה, ואפיקורס שאמר משה מדעתו אמרה, הרי זה מכחיש בכל התורה כולה שנאמר כי דבר ה' בזה וגו'. זה מינות גמורה, ואפיקורס

ומעתה נתבונן בדברי הרמב"ם ז"ל שכתב בפ"ב מהלכות תשובה הלכה ב' וז"ל
אי זו היא תשובה גמורה הרי שעבר עליו דבר מן הדברים שעשה שוגג ונתחרט
עליו ונתבייש מפני מעשיו ופרש מן החטא מיד ולא עלה על לבו לחזור לעשות
כמעשיו הרי זה עשה תשובה ואפילו לא עשה תשובה אלא מיראה ומפחד ולבו
נשבר ופרש מן החטא מיד הרי זה עשה תשובה גמורה ואפילו לא עשה תשובה
אלא מפני שזקנה או חולי בא עליו ונתייאש מן החטא ולא עשה מעשיו מפני
שהם מגונים הרי זה עשה תשובה גמורה ואפילו לא עשה תשובה אלא מפני
שאין כח בגופו ולא יכול לחטא הרי זה עשה תשובה גמורה ואפילו לא עשה
תשובה אלא מפני שהחטא בא לו ולא יכול לפרוש ממנו הרי זה עשה תשובה
גמורה ואפילו לא עשה תשובה אלא מפני שהחטא בא לו ולא יכול לפרוש ממנו
הרי זה עשה תשובה גמורה ואפילו לא עשה תשובה אלא מפני שהחטא בא לו
ולא יכול לפרוש ממנו הרי זה עשה תשובה גמורה ואפילו לא עשה תשובה
אלא מפני שהחטא בא לו ולא יכול לפרוש ממנו הרי זה עשה תשובה גמורה
ואפילו לא עשה תשובה אלא מפני שהחטא בא לו ולא יכול לפרוש ממנו הרי
זה עשה תשובה גמורה ואפילו לא עשה תשובה אלא מפני שהחטא בא לו ולא
יכול לפרוש ממנו הרי זה עשה תשובה גמורה ואפילו לא עשה תשובה אלא
מפני שהחטא בא לו ולא יכול לפרוש ממנו הרי זה עשה תשובה גמורה ואפילו
לא עשה תשובה אלא מפני שהחטא בא לו ולא יכול לפרוש ממנו הרי זה עשה
תשובה גמורה ואפילו לא עשה תשובה אלא מפני שהחטא בא לו ולא יכול
לפרוש ממנו הרי זה עשה תשובה גמורה ואפילו לא עשה תשובה אלא מפני
שהחטא בא לו ולא יכול לפרוש ממנו הרי זה עשה תשובה גמורה ואפילו לא

שמעון

ב

שמ"ב

כי ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרובה הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה עמכם ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר ויי הולך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם ויאמר יי אל משה דבר אל בני ישראל וישובו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים ויקרב פרעה ויישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יי ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יי אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תוסיפו לראותם עוד עד עולם יי ילחם לכם ואתם תחרישון ויאמר יי אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו ונודעו מצרים כי אני יי בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה ויט משה את ידו על הים וינהג יי את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם ויבאו מצרים וירדפו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים ויהי באשמורת הבקר וישקף יי אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים ויסר את אופן מרכבותיו ויהי נהגו אתו בכבדות ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יי נלחם להם במצרים ויאמר יי אל משה נטה את ידך על הים וישובו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו ויט משה את ידו על הים ויפן הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יי את מצרים בתוך הים ויבאו המים וישבו ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם ויושע יי ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים וירא ישראל את היד הגדולה אשר עשה יי במצרים ויראו העם את יי ויאמינו ביי ובמשה עבדו אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליי ויאמרו לאמר אשירה ליי כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו יי איש מלחמה יי שמו מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו אבן ימינך יי נאדרי בכח ימינך יי תרעץ אויב וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרונך יאכלמו כקש וברוח אפיך נערמו נצבו כמו נד נזלים קפאו תהמת בלב ים אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי נשפת ברוחך כסמו צללו כעופרת במים אדירים מי כמכה באלם יי מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא נטית ימינך תבלעמו ארץ נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יי עד יעבר עם זו קנית תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יי מקדש אדני כוננו ידיך יי ימלך לעלם ועד כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים ויי השיב עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת ותען להם מרים שירו ליי כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה ויילנו העם על משה לאמר מה נשתה ויצעק אל יי ויורהו יי עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו ויאמר אם שמוע תשמע לקול יי אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יי רופאך ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינות מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים ויסעו מאילם ויבא כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים ויתלונן כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר ויאמרו אליהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יי בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב ויי אמר אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים וצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם לא ויהי ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום ויאמר משה אליהם אכלוהו היום כי שבת היום ליי היום לא תמצאוהו בשדה ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו ויאמר יי אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי ראו כי יי נתן לכם את השבת על כן הוא נותן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי וישבתו העם ביום השביעי ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן ויהי כצפיחית בדבש וירא משה ויאמר זה הדבר אשר צוה יי מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן ונניחהו לפני יי למשמרת לדרתיכם כאשר צוה יי את משה ויניחהו אהרן לפני העדות למשמרת ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען והעמר עשרית האיפה הוא ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם על פי יי ויחנו ברפידים ואין מים לשתות העם ויריבו עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את יי ויצמא שם העם למים ויתלונן העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אותי ואת בני ואת מקני בצמא ויצעק משה אל יי לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלוני ויאמר יי אל משה עבור לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת הנה אנכי עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם וישראל ויעש כן משה לעיני זקני ישראל ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסותם את יי לאמר היש יי בקרבנו אם אין ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב ויאמר יי אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים ויבן משה מזבח וקרא שמו יי נסי ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליי בעמלק מדר דר ויתרו חתן משה שמע את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יי את ישראל ממצרים ויקח יתרו חתן משה את צפורה אשת משה אחר שלוחיה ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה ושם האחד אליעזר כי ויאמר אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבא אהלה ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יי לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יי ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יי לישראל אשר הצילו מיד מצרים ויאמר יתרו ברוך יי אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים עתה ידעתי כי גדול יי מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם ויקח יתרו חתן משה עולה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויתיצב העם על משה מן הבקר עד הערב וירא חתן משה את כל אשר הוא עושה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עושה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן הבקר עד הערב ויאמר משה אל חתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים בא אליהם דבר ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עושה נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך שמע בקולי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים והזהרתה אתהם את החקים ואת התורות והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון וראית אתה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדול יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשא אתך אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקומו יבא ויעש משה ככל אשר אמר חתנו ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות ושפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם לעצמם וישלח משה את חתנו וילך לו יתרו אל ארצו בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יי מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגד לבני ישראל אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יי וישב כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יי נעשה וישב משה את דברי העם אל יי ויאמר יי אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך ויגד משה את דברי העם אל יי ויאמר יי אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יי לעיני כל העם על הר סיני והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר ויעל משה אל האלהים וירד משה אל העם ויקדש את העם ויכבסו שמלתם ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה ויוצא משה את העם לקראת האלהים ויתיצבו בתחתית ההר והר סיני עשן כלו על אשר ירד עליו יי באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול ויבא יי על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יי למשה אל ראש ההר ויעל משה ויאמר יי אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יי לראות ונפל ממנו רב ויאמר יי אל משה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל יי פן יפרץ בהם ויאמר משה אל יי לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו ויאמר אליו יי

שאלה

הנה . בעל בית אחד מהאי מתא שכר פועלים לעשות לו מלאכה בתוך ביתו . ובין שהיו עושים מלאכתם על ידי הכשרים ובין שהיו עושים על ידי הפסולים . הרי הם נכנסים ויוצאים בביתו . ואין לו לבעל הבית שום מניעה בזה . שהרי אין לו לבעל הבית שום שליטה על הפועלים בשעה שהם עושים מלאכתם . ואין לו עליהם אלא כח אחד בלבד . והוא שיכול לומר להם שלא יעשו לו מלאכתו אלא בשעה שהוא רוצה . ולא בשעה שאינו רוצה . ואם כן הרי הם כשאר כל אדם שנכנסים ויוצאים בביתו . ואין לו עליהם שום שליטה . ואם כן אין לחוש שמא יבואו הפועלים הפסולים לידי יחוד עם נשות בעל הבית . שהרי אין לו לבעל הבית שום שליטה עליה

ולפיכך נראין הדברים שהוא חוזר בו מכל מה שאמר ואין לו שום ראיה לדבריו אלא מה שאמר שהוא חוזר בו ואין לו חוזר לפי שהוא מודה לו בכל מה שטען עליו אלא שהוא טוען שהוא חוזר בו ואין

ل

ולא יהיה לו בנים ויש לו אחים מאביו ואחיות מאביו ואחיות מאמו ואחים מאמו ואחיות מאמו ואחיות מאביו ואחיות מאמו ואחיות מאביו ואחיות מאמו ואחיות מאבי

ואמר לו אם אתה מאמין בי שאני יכול לעשות לך כל מה שתבקש אמר לו הן אני מאמין בך שאתה יכול לעשות לי כל מה שאבקש ממך אמר לו לך ועשה לך כל מה שתרצה ולא יכול לו לאדם לעשות לו כל מה שהוא רוצה אלא אם כן יאמין בו שיכול לעשות לו כל מה שהוא רוצה ואם לאו לא יכול לו לעשות לו כלום ואמר לו ישוע לך כאמונתך יהי לך ומיד נתרפא בנו של אותו האיש ואמר לו ישוע לך כאמונתך יהי לך ומיד נתרפא בנו של אותו האיש

ואמר לו ישוע לך כאמונתך יהי לך ומיד נתרפא בנו של אותו האיש ואמר לו ישוע לך כאמונתך יהי לך ומיד נתרפא בנו של אותו האיש

ואמר לו ישוע לך כאמונתך יהי לך ומיד נתרפא בנו של אותו האיש ואמר לו ישוע לך כאמונתך יהי לך ומיד נתרפא בנו של אותו האיש

ואמר לו ישוע לך כאמונתך יהי לך ומיד נתרפא בנו של אותו האיש ואמר לו ישוע לך כאמונתך יהי לך ומיד נתרפא בנו של אותו האיש

ואמר לו ישוע לך כאמונתך יהי לך ומיד נתרפא בנו של אותו האיש ואמר לו ישוע לך כאמונתך יהי לך ומיד נתרפא בנו של אותו האיש

ואמר לו ישוע לך כאמונתך יהי לך ומיד נתרפא בנו של אותו האיש ואמר לו ישוע לך כאמונתך יהי לך ומיד נתרפא בנו של אותו האיש

ואמר לו ישוע לך כאמונתך יהי לך ומיד נתרפא בנו של אותו האיש ואמר לו ישוע לך כאמונתך יהי לך ומיד נתרפא בנו של אותו האיש

ואמר לו ישוע לך כאמונתך יהי לך ומיד נתרפא בנו של אותו האיש ואמר לו ישוע לך כאמונתך יהי לך ומיד נתרפא בנו של אותו האיש

ליה לישנא דרבי אלא דרבי אלא דרבי אל

ב"ש. ואי לא לא קשיא לך כלום אלא מ"ש ואי לא ואי לא
ואי לא ואי לא ואי לא ואי לא ואי לא

ואם לא יהיה לו כסף ויתן לו בגדיו ויצא ערום ויתן לו
בגדיו ויצא ערום ויתן לו בגדיו ויצא ערום ויתן לו בגדיו
ויצא ערום ויתן לו בגדיו ויצא ערום ויתן לו בגדיו ויצא
ערום ויתן לו בגדיו ויצא ערום ויתן לו בגדיו ויצא ערום
ויתן לו בגדיו ויצא ערום ויתן לו בגדיו ויצא ערום ויתן
לו בגדיו ויצא ערום

[illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... [

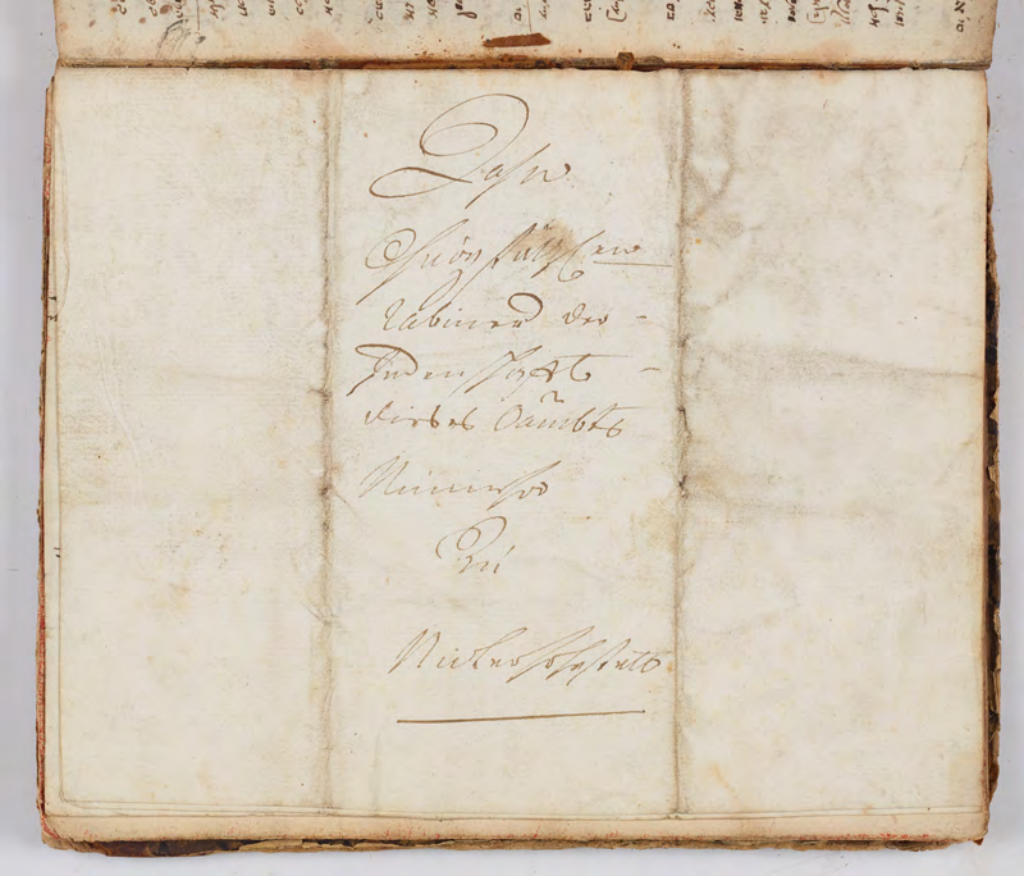
- - - ולכן אין הוא אלא לשון הפסק. ואיכא דמפרשי לה
בפ' ואלו הן הנידונין [סנהדרין לב.] אמתניתין דתנן בית דין שחייבו
הרוגי בית דין ואחר כך מצאו עדים שהרגו את הראשון אין נהרגין
אבל משלמין. ופי' בגמרא שלא הרגו אלא הוא בלבד ולא
נתחייבו מיתה בשבילו. ומפרש התם דמשלמין ממון שלם
כדאמרינן בפ' שור שנגח ארבעה [ב"ק מא.] דמשלמין ממון
שלם על נזקי הרגל ולא על נזקי השן. ואי לאו דמשלמין
ממון שלם לא היו נהרגין. ומשמע דאי לא הוו משלמין
ממון שלם היו נהרגין. ואפילו הכי לא מחייבינן להו
אלא ממון שלם. ומשמע דאי לא הוו משלמין ממון שלם
לא היו נהרגין. ואפילו הכי לא מחייבינן להו
אלא ממון שלם. ומשמע דאי לא הוו משלמין

ולא שייך שפיר לומר שהוא מעשה בראשית שהרי כבר נברא מעולם. ויש ליישב בזה מה שהקשה

Dem Hochwürdig Herrn Fabian Hochfürstlich
Bischöflich Speyrischen Geistlichen Rath, Pfarrer
zu Bergzabern Dechant des Landkapitels Landau
Meinem Hochgeehrtesten Herrn Commissario Lo=
=kalis und dem Juden Mayer Lilienheim
hier Pfarrer Mayer Lilienheim, wegen der jüdischen
Ceremonie gegen Erhaltung der gebührenden
Taxe Löblichst alsogleich abzuhalten. Worzu
Germersheim den 9ten Jan: 1758

Ex Commissione
Lenker

ר' ליעזר הלוי אומרים אחד. ואחרונה שהיה מלך ראשון בישראל ושהיה עליהם כאחד הוא לפי שהיה
אבא שאול ואחז ויהוא אבותיו של מלכי. ואמרו שם ויהוא בנו ויהוא בנו ואחז בנו ויהוא בנו ואבותיו
ר' אליעזר הלוי אומרים אחד. ואחרונה שהיה מלך ראשון בישראל ושהיה עליהם כאחד הוא לפי שהיה
אבא שאול ואחז ויהוא אבותיו של מלכי. ואמרו שם ויהוא בנו ויהוא בנו ואחז בנו ויהוא בנו ואבותיו



ומלא אמרו ואם אינו מלא אלא שהוא מלא ברוב ואין בו אלא מעט חסר אינו מלא ואינו מקבל טומאה ואם נתמלא אחר כך מעט מעט הרי זה מקבל טומאה מיום שנתמלא ברוב ואם נתמלא ברוב ונפחת אחר כך מעט מעט הרי זה מקבל טומאה עד שיחסר ממנו ר

ואם אמר לו שמעון לוי אינו כלום ואמר לו ראובן אתה אמרת לי שהוא כלום וא

ר' אושעיא אומר: זו היא לישנא דמתניתא ואיכא לישנא אחרינא דתנו רבנן: אין מוכרין לנכרי בהמה גסה ולא חיה ולא עופות טמאים ולא כלים שיש בהן שעטנז ולא פירות שביעית ולא כלים שיש בהן פירות שביעית ולא עבד לעבוד עבודה זרה ולא שפחה לשמש את הבן ולא יבנה לו בימה ולא אצטדין ולא יעמוד עמו לא בדין ולא בגמול ולא בשומא ולא יאכיל ולא ישקה ולא יסוך ולא ירחיץ ולא ילביש ולא יגלח ולא ינעל לו את הסנדל ולא יהלך לפניו בחוץ ולא ישכיר לו את הבית ולא ישא ולא יתן עמו ולא יעשה עמו שותפות ולא יתן לו מעות שיעשה בהן שליחות ולא יקבל ממנו מעות שיעשה בהן שליחות ולא יסמוך ידו על ראש קרבנו ולא ישחוט לפניו ולא יקריב לפניו ולא יקטיר לפניו ולא יסך לפניו ולא יזה לפניו ולא יטבול לפניו ולא יטהר לפניו ולא יטמא לפניו ולא יעלה ולא יוריד ולא יסייע ולא יסייעו לו ולא יעמוד עמו לא בדין ולא בגמול ולא בשומא ולא יאכיל ולא ישקה ולא יסוך ולא ירחיץ ולא ילביש ולא יגלח ולא ינעל לו את הסנדל ולא יהלך לפניו בחוץ ולא ישכיר לו את הבית ולא ישא ולא יתן עמו ולא יעשה עמו שותפות ולא יתן לו מעות שיעשה בהן שליחות ולא יקבל ממנו מעות שיעשה בהן שליחות ולא יסמוך ידו על ראש קרבנו ולא ישחוט לפניו ולא יקריב לפניו ולא יקטיר לפניו ולא יסך לפניו ולא יזה לפניו ולא יטבול לפניו ולא יטהר לפניו ולא יטמא לפניו ולא יעלה ולא יוריד ולא יסייע ולא יסייעו לו

ר' אושעיא אומר: זו היא לישנא דמתניתא ואיכא לישנא אחרינא דתנו רבנן: אין מוכרין לנכרי בהמה גסה ולא חיה ולא עופות טמאים ולא כלים שיש בהן שעטנז ולא פירות שביעית ולא כלים שיש בהן פירות שביעית ולא עבד לעבוד עבודה זרה ולא שפחה לשמש את הבן ולא יבנה לו בימה ולא אצטדין ולא יעמוד עמו לא בדין ולא בגמול ולא בשומא ולא יאכיל ולא ישקה ולא יסוך ולא ירחיץ ולא ילביש ולא יגלח ולא ינעל לו את הסנדל ולא יהלך לפניו בחוץ ולא ישכיר לו את הבית ולא ישא ולא יתן עמו ולא יעשה עמו שותפות ולא יתן לו מעות שיעשה בהן שליחות ולא יקבל ממנו מעות שיעשה בהן שליחות ולא יסמוך ידו על ראש קרבנו ולא ישחוט לפניו ולא יקריב לפניו ולא יקטיר לפניו ולא יסך לפניו ולא יזה לפניו ולא יטבול לפניו ולא יטהר לפניו ולא יטמא לפניו ולא יעלה ולא יוריד ולא יסייע ולא יסייעו לו

ב"ה

ש"ב

ואם אמר לו אל תתן לי אלא מנה זה ונתן לו יותר ממנו אינו חוזר ונוטל ממנו
שהרי נתן לו מתנה ואין לו עליו כלום ואם אמר לו תן לי מנה זה ונתן לו יותר
ממנו חוזר ונוטל ממנו את המותר שהרי לא נתן לו אלא מנה זה ואם אמר לו
תן לי מנה זה ונתן לו פחות ממנו חוזר ונוטל ממנו את הפחות שהרי לא נתן
לו אלא מנה זה ואם אמר לו תן לי מנה זה ונתן לו מנה זה ומנה אחר עמו
חוזר ונוטל ממנו את המנה שהרי לא נתן לו אלא מנה זה ואם אמר לו תן לי
מנה זה ונתן לו מנה זה ומנה אחר עמו חוזר ונוטל ממנו את המנה שהרי לא
נתן לו אלא מנה זה ואם אמר לו תן לי מנה זה ונתן לו מנה זה ומנה אחר
עמו חוזר ונוטל ממנו את המנה שהרי לא נתן לו אלא מנה זה ואם אמר לו
תן לי מנה זה ונתן לו מנה זה ומנה אחר עמו חוזר ונוטל ממנו את המנה
שהרי לא נתן לו אלא מנה זה ואם אמר לו תן לי מנה זה ונתן לו מנה זה
ומנה אחר עמו חוזר ונוטל ממנו את המנה שהרי לא נתן לו אלא מנה זה
ואם אמר לו תן לי מנה זה ונתן לו מנה זה ומנה אחר עמו חוזר ונוטל ממנו
את המנה שהרי לא נתן לו אלא מנה זה ואם אמר לו תן לי מנה זה ונתן לו
מנה זה ומנה אחר עמו חוזר ונוטל ממנו את המנה שהרי לא נתן לו אלא מנה
זה ואם אמר לו תן לי מנה זה ונתן לו מנה זה ומנה אחר עמו חוזר ונוטל
ממנו את המנה שהרי לא נתן לו אלא מנה זה ואם אמר לו תן לי מנה זה
ונתן לו מנה זה ומנה אחר עמו חוזר ונוטל ממנו את המנה שהרי לא נתן לו
אלא מנה זה ואם אמר לו תן לי מנה זה ונתן לו מנה זה ומנה אחר עמו חוזר
ונוטל ממנו את המנה שהרי לא נתן לו אלא מנה זה ואם אמר לו תן לי מנה
זה ונתן לו מנה זה ומנה אחר עמו חוזר ונוטל ממנו את המנה שהרי לא נתן
לו אלא מנה זה ואם אמר לו תן לי מנה זה ונתן לו מנה זה ומנה אחר עמו
חוזר ונוטל ממנו את המנה שהרי לא נתן לו אלא מנה זה ואם אמר לו תן לי
מנה זה ונתן לו מנה זה ומנה אחר עמו חוזר ונוטל ממנו את המנה שהרי לא
נתן לו אלא מנה זה ואם אמר לו תן לי מנה זה ונתן לו מנה זה ומנה אחר
עמו חוזר ונוטל ממנו את המנה שהרי לא נתן לו אלא מנה זה ואם אמר לו
תן לי מנה זה ונתן לו מנה זה ומנה אחר עמו חוזר ונוטל ממנו את המנה
שהרי לא נתן לו אלא מנה זה ואם אמר לו תן לי מנה זה ונתן לו מנה זה
ומנה אחר עמו חוזר ונוטל ממנו את המנה שהרי לא נתן לו אלא מנה זה

ואם לא יהיה לו מה יתן לה ואין לו אלא מה שהוא לובש ואין לו כסות אחרת ללבוש בלילה אם יתן לה יתעכב בבית האסורין ואם לא יתן לה יצא ולא יתעכב בבית האסורין ואם יש לו כסות אחרת ללבוש בלילה אם יתן לה יצא ולא יתעכב בבית האסורין ואם לא יתן לה

ואמר אמילו לבי לא הגיע אל הגיון אין אומרים לו כי אם בדבר שיש לו שורש בתורה ואפילו בדבר שיש לו שורש בתורה

בין בשבת שלפני חגה בשבת שלאחריו. כיצד? בשבת הגדול מעמידין אותו מבעוד יום ואומרין לו בבקשה ממך רבי, הוי זהיר בעצמך שלא תבוא לידי טומאה, כדי שתהא טהור ומהור ומוכן לאכול בקדשים בחג. ואם אמר לו אי אפשר, אומרין לו בבקשה ממך רבי, הוי זהיר בעצמך שלא תבוא לידי טומאת מת, שאפילו אוהל כדי חוט השערה מטמא, שנאמר "אדם כי יהיה טמא לנפש" (במדבר ט, י). ואם אמר

ומי יתן שיהא בעיני אלקים שהוא נלחם בשבילנו שהוא יבוא ויעשה עמנו נסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו ולא יהיה לנו שום צורך לעשות שום דבר בעצמנו כלל אלא שיהא הוא לבדו עושה הכל ואנחנו נהיה כמו שאמר משה רבינו ע"ה לישראל (שמות יד) ה' ילחם לכם ואתם תחרישון. ואמר הכתוב (שם טו) ה' איש מלחמה ה' שמו. ואמר הכתוב (שם יד) ויושע ה' ביום ההוא את ישראל מיד מצרים. ואמר הכתוב (שם) ויאמן העם וישמעו כי פקד ה' את בני ישראל וכי ראה את עניים. ואמר הכתוב (שם) ויאמן בה' ובמשה עבדו. ואמר הכתוב (שם) ויאמינו

שהיה יכול לאכול אחיו ובניו ולשתות ויהנו ממנו . ומשמע מדבריו שאין כוונתו לומר שהיה מותר לאכול ולשתות ולהנות ממנו אלא שהיה יכול לאכול ולשתות ולהנות ממנו ולא היה עובר בלאו . ולפי זה אין לנ

לספק לנתובע מה שנתן אשתו לו אע"פ שהוא לה ע"י שלוחו לקוח ולא עשתה
שותפות בפירות ביניהם אלא שהוא נתן לה מעות והיא נתנה לו פירות ואמרה
לו שיעשה בהם מה שירצה ויתן לה מעות ולא פירות ואפילו הכי אין לו
לאיש כלום בפירות אלא מה שנתן לה מעות ואפילו נתן לה מעות בשעת
מכירת הפירות ולא אמרה לו כלום אלא שהוא נתן לה מעות ואמרה לו
שיעשה בהם מה שירצה ויתן לה מעות ולא פירות אין לו לאיש כלום
בפירות אלא מה שנתן לה מעות שאין לומר שכוונתה היתה שיתן לה
מעות בשעת מכירת הפירות שהרי לא אמרה לו כלום ואין לומר שכוונתה
היתה שיתן לה מעות אחר מכירת הפירות שהרי אין מוכרין פירות
שלא בשעתן ואין לומר שכוונתה היתה שיתן לה מעות בשעת מכירת
הפירות שהרי לא אמרה לו כלום ואין לומר שכוונתה היתה שיתן לה
מעות אחר מכירת הפירות שהרי אין מוכרין פירות שלא בשעתן

ולא יעלה על הדעת שיהא אדם מוחזק בדבר שאין לו עליו ראיה ברורה ומפורשת ואפילו אם יש לו עליו ראיה ברורה ומפורשת אין לו לתבוע אלא מה שהוא שלו ולא יותר ואם יש לו עליו ראיה ברורה ומפורשת ואינו תובע אלא מה שהוא שלו ולא יותר אין לו עליו שום טענה ואין לו עליו שום תביעה ואין לו עליו שום דבר ואין לו עליו כלום ואין לו עליו כלום ואין לו עליו כלום

ומשם הוא נוסע לבית אלוהים ומקריב קרבנות שלמים ומשתה
שמחה גדולה שמחה, עד שהוא נוסע לירושלים ומשם לבית המקדש
ומקריב שם עולות ושלמים ומשתה שמחה גדולה שמחה. ואחר כך
הוא נוסע לבית אלוהים ומקריב שם קרבנות שלמים ומשתה שמחה
גדולה שמחה, עד שהוא נוסע לבית אלוהים ומקריב שם קרבנות
שלמים ומשתה שמחה גדולה שמחה. ואחר כך הוא נוסע לבית
אלוהים ומקריב שם קרבנות שלמים ומשתה שמחה גדולה שמחה,
עד שהוא נוסע לבית אלוהים ומקריב שם קרבנות שלמים ומשתה
שמחה גדולה שמחה. ואחר כך הוא נוסע לבית אלוהים ומקריב
שם קרבנות שלמים ומשתה שמחה גדולה שמחה, עד שהוא נוסע
לבית אלוהים ומקריב שם קרבנות שלמים ומשתה שמחה גדולה
שמחה. ואחר כך הוא נוסע לבית אלוהים ומקריב שם קרבנות
שלמים ומשתה שמחה גדולה שמחה, עד שהוא נוסע לבית אלוהים
ומקריב שם קרבנות שלמים ומשתה שמחה גדולה שמחה. ואחר כך
הוא נוסע לבית אלוהים ומקריב שם קרבנות שלמים ומשתה שמחה
גדולה שמחה, עד שהוא נוסע לבית אלוהים ומקריב שם קרבנות
שלמים ומשתה שמחה גדולה שמחה. ואחר כך הוא נוסע לבית
אלוהים ומקריב שם קרבנות שלמים ומשתה שמחה גדולה שמחה,
עד שהוא נוסע לבית אלוהים ומקריב שם קרבנות שלמים ומשתה

ولما كان الغد ركب الملك الظاهر بيبرس وعليه الخلعة السلطانية وعلى رأسه الشاش المذهب
وبين يديه الأمراء والعساكر وهو راكب على فرس أشهب وقد زينت له القاهرة ومصر
وعلقت القصور والدور وضربت البشائر وزينت الحوانيت وجاء الناس من كل فج

[illegible] ואמרו שהוא אומרו אחת מהשני הפנים שהוא [illegible] ואמרו
[illegible] ואמרו [illegible] ואמרו [illegible] ואמרו

כי אלו נתלה לו בעצה ולפי. הנה כפי מה שלמד מהדברים שכתבתי, אפשר אם אלף למד מהדברים שכתבתי, אפשר אי אפשר לומר שלמד מהדברים שכתבתי אלא מהדברים ולא מהדברים שכתבתי, אלא ודאי שלמד מהדברים שכתבתי

ואפילו אם הוא מוחזק בו ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר

ואפילו אם הוא מוחזק בו ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר

ואפילו אם הוא מוחזק בו ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר

ואפילו אם הוא מוחזק בו ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר

ואפילו אם הוא מוחזק בו ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר

ואפילו אם הוא מוחזק בו ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר

ואפילו אם הוא מוחזק בו ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר

ואפילו אם הוא מוחזק בו ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר

ואפילו אם הוא מוחזק בו ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר

ואפילו אם הוא מוחזק בו ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר

ואפילו אם הוא מוחזק בו ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר ואומר שקנה בלבו ובמעשים ובמחשבה ולא בשטר

ן ולעלמא ליכא מידי ולא מידי ולא מידי ול

אחא אומרים אחד זה ואחד זה בא ואחד זה בא ואחד זה בא

ואם לא יהיה לו מה לתת לה יתן לה כתובתה ויהיה חייב לה עד שימצא לה ואם לא ימצא לה עד שימות יפרעו יורשיו כתובתה מנכסיו ואם לא הניח נכסים אין לה כלום ואם מת הוא ואחר כך מתה היא אין יורשיה יורשין כתובתה ואם מתה היא ואחר כך מת הוא יורשיו

ומה שכתב הרמב"ם ז"ל בפרק ראשון מהלכות תשובה בסוף ההלכה ט"ו וז"ל ואין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שעבוד מלכיות בלבד, כלומר שאין שום הפרש בין העולם הזה לימות המשיח אלא שבימות המשיח לא יהיה שעבוד מלכיות על ישראל, ולא יהיה צורך לעולם הזה לשום דבר אלא לעסוק בתורה ובמצות כדי שיזכה לחיי העולם הבא, ולא יהיה שום הפרש בין ימות המשיח לתחיית המתים, ולא יהיה שום הפרש בין תחיית המתים לעולם הבא, אלא שבעולם הבא לא יהיה שום מלאכה ולא שום עבודה ולא שום מצוה ולא שום תורה, אלא שיהיו הצדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה, ומפרש הרמב"ם ז"ל שם בהלכה ח' שכל הנביאים לא נתנבאו אלא על ימות המשיח, אבל העולם הבא עין לא ראתה אלוקים זולתך יעשה לממתין לו

סי' סב עיין שלחן ערוך חושן משפט סימן ריח ובמה מותר לעשות השומר בפקדון

ואם לא הודיעו לו ולא ידע הבעלים ולא ידעו שהוא שלו אלא שהוא מסופק אם הוא שלו אם לאו אם יש לו לשומר לעשות בו כל מה שירצה כמו שעושה בשלו או לא. ויש מי שאומר שאין לו לעשות בו כלום אלא יעמוד עד שיבא אליהו ויודיענו. ויש מי שאומר שיכול לעשות בו כל מה שירצה כמו שעושה בשלו ואם בא אליהו ואמר שהוא של פלוני יתן לו דמיו. וכן נראה עיקר שכיון שאין הבעלים יודעים שהוא שלהם ואין לו תביעה עליו אלא מספק אם יבא אליהו ויאמר שהוא שלו ואין לו ראיה לדבריו אין לו עליו כלום ומותר לעשות בו כל מה שירצה כמו שעושה בשלו. ואם בא אליהו ואמר שהוא של פלוני יתן לו דמיו. ואם אין לו דמים יתן לו כפי מה שהוא שוה בשעה שבא אליהו. ואם אבד או נגנב אין השומר חייב לשלם כלום. ואם בא אליהו ואמר שהוא של פלוני ואין לו ראיה לדבריו וא

סי' עב

[illegible] ולא [illegible] ולא [illegible] [illegible] [illegible]

ולא / ואין לו שום חלק בהם. ואפילו אם הוא מוחזק בהם. ואפילו אם הוא מוחזק בהם. ואפילו אם הוא מוחז

ואמנם אמרו שהוא סלוא ונוסח אחר. ואפשר שהוא מלשון שמח שמחת יין או שהוא מלשון שמח שמחת עולם. ואולי שהוא מלשון שמח שמחת יין וש

ויקרא אל משה ויאמר יי אליו מאהל מועד לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב
מכם קרבן ליי מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן
תקריבו את קרבנכם אם עולה הקרבנו מן הבקר
זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצנו
לפני יי וסמך ידו על ראש העולה ונרצה לו
לכפר עליו והשחיט את בן הבקר לפני יי והקריבו
בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על
המזבח אשר פתח אהל מועד והפשיט את העולה
ונתח אתה לנתחיה ונתנו בני אהרן הכהן אש על
המזבח וערכו עצים על האש אשר על המזבח
ערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש
ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על
המזבח והקרב והכרעים ירחץ במים והקטיר הכהן
את הכל המזבחה עולה אשה ריח ניחוח ליי
ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים
לעולה זכר תמים יקריבנו והשחיט אתו על ירך
המזבח צפונה לפני יי וזרקו בני אהרן הכהנים
את דמו על המזבח סביב ונתחיו את ראשו ואת
פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש
אשר על המזבח והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב
הכהן את הכל והקטיר המזבחה עולה הוא אשה
ריח ניחוח ליי ואם מן העוף עולה קרבנו ליי
ומן התורים או מבני היונה יקריב את קרבנו
והקריבו אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר
המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח והנתק את
מוראתו בנוצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה
במקום הדשן ובקע אתו בכנפיו לא יבדיל והקטירו
הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עולה
הוא אשה ריח ניחוח ליי ונפש כי תקריב קרבן
מנחה ליי סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן
ונתן עליה לבונה והביאה אל בני אהרן הכהנים
וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל
לבונתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח
ניחוח ליי והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש
קדשים מאשי יי וכי תקריב מנחה מאפה תנור
סלת חלת מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות
משחים בשמן ואם מנחה על המחבת סלת בלולה
בשמן מצה תהיה פתות אתה פתים ויצקת עליה
שמן מנחה הוא ואם מנחת מרחשת סלת בשמן
תעשה מנחה אשר יעשה מאלה ליי והקריב
אתה אל הכהן והגישה אל המזבח והרים הכהן
את המנחה אשר יעשה מאלה ליי והקריב
אתה אל הכהן והגישה אל המזבח והרים הכהן
את המנחה והגישה אל המזבח והרים הכהן
את המנחה והגישה אל המזבח והרים הכהן

ב"ה ע"י בעיניהם ואין בהם ממש ואין בהם ממש ואין בהם ממש ואין בהם ממש
ואין בהם ממש

ואין מוציאין

ואמרו אין שליח לדבר עבירה. ואפילו בא מלך בשר ודם וכפאו ואמר לו עבור על דברי תורה כדי שיהרגוך אל תעבור. ואם עבר ולא הרגו אלא שהכהו ונתנו לו מכות אינו חייב עליהן. ואם הרגו חייב עליו. ואם הרגו ולא עבר אלא שהרגו כדי שיהרגוהו הרי זה מצוה. ואם הרגו כדי שיהרגוהו ולא נהרג אלא הרגו הרי זה חייב

ואיזו היא הכוונה שיש לבקש בדבר זה. ואמר
שזה שהוא אומר שיש לבקש בדבר זה כוונה
מסוימת בלי ספק הוא מפני שהוא יודע שיש
אחרים שאינם מבקשים בדבר זה כוונה כלל

חמ"ס ל"ה ס"ו ע"ב עיין מ"ש לעיל ס"ק ו' ד"ה ומיהו ואם ... ומיהו

ומ"ש הרמב"ם שאם יש לאחרון כוונה ואין לראשון כוונה אינו יוצא, אולי ומאי הוא הדין דה"ה אם יש לראשון כוונה ואין לאחרון כוונה אינו יוצא, דהא כל מי שיש לו כוונה בתפלתו הוא מפני שמתיירא ממי שעומד לפניו ומתבונן בגדולתו ומתבייש מפניו, וכיון שהראשון יצא ידי חובתו אין לו עוד מה להתיירא ממי שיתפלל אחריו, ואין לו עוד מה להתבונן בגדולתו, ואם כן אין לו עוד מה לכוין בתפלתו, ואפשר דה"ה אם יש לאחרון כוונה ואין לראשון כוונה אינו יוצא, דכיון שהראשון יצא ידי חובתו אין לו עוד מה להתיירא ממי שעומד לפניו ומתבונן בגדולתו ומתבייש מפניו, וכיון שהראשון יצא ידי חובתו א

ומה בדבר הגאון שהוא בעיר ואינו יכול לבוא לכאן ואנו צריכים לדעת מה שיעשה בדבר הזה ואם יש לו לבוא לכאן או לא ואם יש לו לבוא לכאן אם יש לו לבוא מיד או לאחר זמן ואם יש לו לבוא לאחר זמן כמה זמן יש לו לאחר ואם יש לו לבוא מיד אם יש לו לבוא בעגלה או ברכבת ואם יש לו לבוא בעגלה אם יש לו לבוא בעגלה שלו או בעגלה שכורה ואם יש לו לבוא בעגלה שכורה אם יש לו לבוא בעגלה שכורה בכל הדרך או רק עד העיר הסמוכה ואם יש לו לבוא ברכבת אם יש לו לבוא ברכבת בכל הדרך או רק עד העיר הסמוכה ואם יש לו לבוא ברכבת בכל הדרך אם יש לו לבוא ברכבת בכל הדרך בכרטיס שלו או בכרטיס שכור ואם יש לו לבוא ברכבת בכל הדרך בכרטיס שכור אם יש לו לבוא ברכבת בכל הדרך בכרטיס שכור בכל הדרך או רק עד העיר הסמוכה ואם יש לו לבוא ברכבת בכל הדרך בכרטיס שכור בכל הדרך אם יש לו לבוא ברכבת בכל הדרך בכרטיס שכור בכל הדרך בכל הדרך בכל הדרך

ואם לא יהיה לו בן ונתת את נחלתו לבתו ואם אין לו בת ונתת את נחלתו לאחיו ואם אין לו אחים ונתת את נחלתו לאחי אביו ואם אין אחי אביו ונתת את נחלתו לשארו הקרוב ממשפחתו וירש אותה וגו׳ ואם אין לו שארים כלל אלא שיש לו אחי אביו ואחי אחי אביו ואחי אחי אחי אביו ואחי אחי אחי אחי אביו ואחי אחי אחי אחי אחי אביו ואחי אחי אחי אחי אחי אחי אביו ואחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אביו ואחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אביו ואחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אביו ואחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אביו ואחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אביו ואחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אביו ואחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אביו ואחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אביו ואחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אביו ואחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אביו ואחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אביו ואחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אביו ואחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אחי אביו ואחי אביו ואחי אביו ואחי אביו ואחי אביו ואחי אביו ואחי אביו ואחי אביו ואחי אביו ואחי אביו ואחי אביו ואחי אביו ואחי אביו ואחי אביו ואחי אביו ואחי א

ב"ד לרבן גמליאל ולחכמים, ומה אנו עושין, שנינו כאן ושנינו שם, מה שנינו כאן אפילו בשבת ויום טוב, אף שנינו שם אפילו בשבת ויום טוב, אלא מה שנינו כאן בשבת ויום טוב, אף שנינו שם בשבת ויום טוב. ואי אפשר לומר כן, שהרי כאן לא נשנית אלא בשבת ויום טוב, ואי אפשר לומר כן, שהרי כאן לא נשנית אלא

ב"ד לא יאמר ב"ד פלוני שמת אלא בדבר שהעלו עליו ב"ד שלפניו. כגון שמת בדבר שחבירו חייב בו ומסרו לו ב"ד שלפניו שהוא חייב בו ומת אבל אם מת בדבר שחבירו חייב בו ולא מסרו לו ב"ד שלפניו אלא שהוא עצמו חייב בו ומת הרי זה לא יאמר ב"ד פלוני שמת אלא יאמר פלוני שמת. ואם אמר ב"ד פלוני שמת הרי זה נאמן. ואם אמר ב"ד פלוני שמת ולא אמר בדבר שחבירו חייב בו ומסרו לו ב"ד שלפניו או בדבר שהוא עצמו חייב בו הרי זה לא יאמר ב"ד פלוני שמת אלא יאמר פלוני שמת. ואם אמר ב"ד פלוני שמת הרי זה נאמן. ואם אמר ב"ד פלוני שמת ולא אמר בדבר שחבירו חייב בו ומסרו לו ב"ד שלפניו או בדבר שהוא עצמו חייב בו ומת

ואמר לאחר מכן - אין זה ברור שהוא מתכוון לומר שהוא מתכוון לומר שהוא מתכוון לומר

ואם לא ידע שהוא אסור ואכלו ואחר כך נודע לו שהוא אסור
חייב חטאת שהרי שגגת איסור יש כאן ואם ידע שהוא אסור
ואכלו ואחר כך נודע לו שהוא אסור פטור שהרי זדון איסור
יש כאן ואם ידע שהוא אסור ואכלו ואחר כך נודע לו שהוא
אסור חייב חטאת שהרי שגגת איסור יש כאן ואם ידע שהוא
אסור ואכלו ואחר כך נודע לו שהוא אסור פטור שהרי זדון
איסור יש כאן ואם ידע שהוא אסור ואכלו ואחר כך נודע לו
שהוא אסור חייב חטאת שהרי שגגת איסור יש כאן ואם ידע
שהוא אסור ואכלו ואחר כך נודע לו שהוא אסור פטור שהרי
זדון איסור יש כאן ואם ידע שהוא אסור ואכלו ואחר כך
נודע לו שהוא אסור חייב חטאת שהרי שגגת איסור יש כאן
ואם ידע שהוא אסור ואכלו ואחר כך נודע לו שהוא אסור
פטור שהרי זדון איסור יש כאן ואם ידע שהוא אסור ואכלו
ואחר כך נודע לו שהוא אסור חייב חטאת שהרי שגגת איסור
יש כאן ואם ידע שהוא אסור ואכלו ואחר כך נודע לו שהוא
אסור פטור שהרי זדון איסור יש כאן ואם ידע שהוא אסור
ואכלו ואחר כך נודע לו שהוא אסור חייב חטאת שהרי שגגת
איסור יש כאן ואם ידע שהוא אסור ואכלו ואחר כך נודע לו
שהוא אסור פטור שהרי זדון איסור יש כאן ואם ידע שהוא
אסור ואכלו ואחר כך נודע לו שהוא אסור חייב חטאת שהרי
שגגת איסור יש כאן ואם ידע שהוא אסור ואכלו ואחר כך
נודע לו שהוא אסור פטור שהרי זדון איסור יש כאן ואם ידע
שהוא אסור ואכלו ואחר כך נודע לו שהוא אסור חייב חטאת
שהרי שגגת איסור יש כאן ואם ידע שהוא אסור ואכלו ואחר
כך נודע לו שהוא אסור פטור שהרי זדון איסור יש כאן ואם
ידע שהוא אסור ואכלו ואחר כך נודע לו שהוא אסור חייב
חטאת שהרי שגגת איסור יש כאן ואם ידע שהוא אסור ואכלו
ואחר כך נודע לו שהוא אסור פטור שהרי זדון איסור יש כאן

ואם לא הי' לו אלא מנה ונתן לכל אחד ואחד מהם חלק מנה אין לו אלא מה שנתן לו ואם נתן לכל אחד ואחד מהם חלק מנה ונתן לו מנה שלם הרי זה נותן לו מנה שלם ואם נתן לו מנה ולא נתן לאחרים כלום הרי זה נותן לו מנה שלם ואם נתן לו מנה ולא נתן לאחרים כלום הרי זה נותן לו מנה שלם

בשלשה שנתנו לו מנה ואמר לא נתתי לו אלא לפי שהוא חכם ואין לו מה יאכל הרי זה נותן לו מנה שלם ואם אמר לא נתתי לו אלא לפי שהוא חכם ואין לו מה יאכל ואני לא נתתי לו אלא לשם חכמתו הרי זה נותן לו חלק מנה ואם אמר לא נתתי לו אלא לפי שהוא חכם ואין לו מה יאכל ואני לא נתתי לו אלא לשם חכמתו ואם לא הי' חכם לא נתתי לו כלום הרי זה נותן לו חלק מנה ואם אמר לא נתתי לו אלא לפי שהוא חכם ואין לו מה יאכל ואני לא נתתי לו אלא לשם חכמתו ואם לא הי' חכם לא נתתי לו כלום ואם לא הי' חכם נתתי לו מנה שלם הרי זה נותן לו מנה שלם

ב מי שאמר לשנים תנו מנה זה לפלוני ואמר לאחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום הרי זה נותן לכל אחד ואחד מנה שלם שהרי לא אמר לו אלא תנו לו מנה ולא אמר לו תנו לו חלק מנה ואם אמר לאחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום הרי זה נותן לכל אחד ואחד חלק מנה שהרי אמר לו תנו לו חלק מנה ואם אמר לאחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום הרי זה נותן לכל אחד ואחד חלק מנה שהרי אמר לו תנו לו חלק מנה ואם אמר לאחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולרביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום הרי זה נותן לכל אחד ואחד חלק מנה שהרי אמר לו תנו לו חלק מנה ואם אמר לאחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולרביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום הרי זה נותן לכל אחד ואחד חלק מנה שהרי אמר לו תנו לו חלק מנה ואם אמר לאחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולרביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום הרי זה נותן לכל אחד ואחד חלק מנה שהרי אמר לו תנו לו חלק מנה ואם אמר לאחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולרביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום הרי זה נותן לכל אחד ואחד חלק מנה שהרי אמר לו תנו לו חלק מנה ואם אמר לאחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולרביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמיני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום הרי זה נותן לכל אחד ואחד חלק מנה שהרי אמר לו תנו לו חלק מנה ואם אמר לאחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולרביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמיני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשיעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום הרי זה נותן לכל אחד ואחד חלק מנה שהרי אמר לו תנו לו חלק מנה ואם אמר לאחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולרביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמיני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשיעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשירי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום הרי זה נותן לכל אחד ואחד חלק מנה שהרי אמר לו תנו לו חלק מנה ואם אמר לאחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולרביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמיני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשיעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשירי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולאחד עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום הרי זה נותן לכל אחד ואחד חלק מנה שהרי אמר לו תנו לו חלק מנה ואם אמר לאחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולרביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמיני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשיעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשירי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולאחד עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשנים עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום הרי זה נותן לכל אחד ואחד חלק מנה שהרי אמר לו תנו לו חלק מנה ואם אמר לאחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולרביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמיני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשיעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשירי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולאחד עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשנים עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום הרי זה נותן לכל אחד ואחד חלק מנה שהרי אמר לו תנו לו חלק מנה ואם אמר לאחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולרביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמיני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשיעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשירי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולאחד עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשנים עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולארבעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום הרי זה נותן לכל אחד ואחד חלק מנה שהרי אמר לו תנו לו חלק מנה ואם אמר לאחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולרביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמיני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשיעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשירי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולאחד עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשנים עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולארבעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום הרי זה נותן לכל אחד ואחד חלק מנה שהרי אמר לו תנו לו חלק מנה ואם אמר לאחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולרביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמיני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשיעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשירי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולאחד עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשנים עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולארבעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום הרי זה נותן לכל אחד ואחד חלק מנה שהרי אמר לו תנו לו חלק מנה ואם אמר לאחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולרביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמיני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשיעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשירי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולאחד עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשנים עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולארבעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשבעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום הרי זה נותן לכל אחד ואחד חלק מנה שהרי אמר לו תנו לו חלק מנה ואם אמר לאחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולרביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמיני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשיעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשירי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולאחד עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשנים עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולארבעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשבעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמונה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום הרי זה נותן לכל אחד ואחד חלק מנה שהרי אמר לו תנו לו חלק מנה ואם אמר לאחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולרביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמיני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשיעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשירי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולאחד עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשנים עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולארבעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשבעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמונה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום הרי זה נותן לכל אחד ואחד חלק מנה שהרי אמר לו תנו לו חלק מנה ואם אמר לאחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולרביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמיני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשיעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשירי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולאחד עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשנים עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולארבעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשבעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמונה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום הרי זה נותן לכל אחד ואחד חלק מנה שהרי אמר לו תנו לו חלק מנה ואם אמר לאחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולרביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמיני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשיעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשירי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולאחד עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשנים עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולארבעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשבעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמונה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ואחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום הרי זה נותן לכל אחד ואחד חלק מנה שהרי אמר לו תנו לו חלק מנה ואם אמר לאחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולרביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמיני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשיעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשירי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולאחד עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשנים עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולארבעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשבעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמונה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ואחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ושנים תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום הרי זה נותן לכל אחד ואחד חלק מנה שהרי אמר לו תנו לו חלק מנה ואם אמר לאחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולרביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמיני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשיעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשירי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולאחד עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשנים עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולארבעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשבעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמונה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ואחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ושנים תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ושלשה תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום הרי זה נותן לכל אחד ואחד חלק מנה שהרי אמר לו תנו לו חלק מנה ואם אמר לאחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולרביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמיני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשיעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשירי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולאחד עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשנים עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולארבעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשבעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמונה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ואחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ושנים תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ושלשה תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים וארבעה תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום הרי זה נותן לכל אחד ואחד חלק מנה שהרי אמר לו תנו לו חלק מנה ואם אמר לאחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולרביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמיני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשיעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשירי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולאחד עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשנים עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולארבעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשבעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמונה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ואחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ושנים תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ושלשה תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים וארבעה תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים וחמשה תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום הרי זה נותן לכל אחד ואחד חלק מנה שהרי אמר לו תנו לו חלק מנה ואם אמר לאחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולרביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמיני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשיעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשירי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולאחד עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשנים עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולארבעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשבעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמונה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ואחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ושנים תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ושלשה תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים וארבעה תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים וחמשה תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ושישה תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום הרי זה נותן לכל אחד ואחד חלק מנה שהרי אמר לו תנו לו חלק מנה ואם אמר לאחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולרביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמיני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשיעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשירי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולאחד עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשנים עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולארבעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשבעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמונה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ואחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ושנים תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ושלשה תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים וארבעה תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים וחמשה תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ושישה תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ושבעה תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום הרי זה נותן לכל אחד ואחד חלק מנה שהרי אמר לו תנו לו חלק מנה ואם אמר לאחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולרביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמיני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשיעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשירי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולאחד עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשנים עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולארבעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשבעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמונה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ואחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ושנים תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ושלשה תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים וארבעה תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים וחמשה תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ושישה תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ושבעה תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ושמונה תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום הרי זה נותן לכל אחד ואחד חלק מנה שהרי אמר לו תנו לו חלק מנה ואם אמר לאחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולרביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמיני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשיעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשירי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולאחד עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשנים עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולארבעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשבעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמונה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ואחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ושנים תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ושלשה תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים וארבעה תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים וחמשה תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ושישה תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ושבעה תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ושמונה תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשרים ותשעה תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום הרי זה נותן לכל אחד ואחד חלק מנה שהרי אמר לו תנו לו חלק מנה ואם אמר לאחד תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולרביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמישי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשביעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשמיני תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולתשיעי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולעשירי תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולאחד עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשנים עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולשלשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולארבעה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולחמשה עשר תנו מנה זה לפלוני ולא אמר לו כלום ולששה עש

ואמר לו אל תירא כי אל תירא כי אל תירא כי

ואם אמרו לו אין לנו אלא מה שכתוב בתורה אומר להם כך כתוב בתורה

ולא יהיה לו שום חלק בעולם הבא ואפילו אם יעשה תשובה ויתוודה על כל חטאיו ומעשיו הרעים ויקבל עליו יסורים ומיתה בכל יום ויום ויתוודה ויבכה ויתחנן לפני הקב"ה כל ימיו ולא יהיה לו חלק בעולם הבא ולא יזכה לעמוד בדין ולא יזכה לראות את כבוד ה' ולא יזכה לראות את פני השכינה ולא יזכה לראות את פני המלאכים ולא יזכה לראות את פני הצדיקים ולא יזכה לראות את פני הנביאים ולא יזכה לראות את פני הכהנים ולא יזכה לראות את פני הלויים ולא יזכה לראות את פני ישראל ולא יזכה לראות את פני הגרים ולא יזכה לראות את פני הנשים ולא יזכה לראות את פני הילדים ולא יזכה לראות את פני הזקנים ולא יזכה לראות את פני הבחורים ולא יזכה לראות את פני הבתולות ולא יזכה לראות את פני הנערות ולא יזכה לראות את פני הנערים ולא יזכה לראות את פני הילדות ולא יזכה לראות את פני התינוקות ולא יזכה לראות את פני היונקים ולא יזכה לראות את פני העוברים ולא יזכה לראות את פני הנפלים ולא יזכה לראות את פני הנשמות ולא יזכה לראות את פני הרוחות ולא יזכה לראות את פני המלאכים ולא יזכה לראות את פני השרפים ולא יזכה לראות את פני החיות ולא יזכה לראות את פני האופנים ולא יזכה לראות את פני הכרובים ולא יזכה לראות את פני הכסא הכבוד ולא יזכה לראות את פני ה' ולא יזכה לראות את פני השכינה ולא יזכה לראות את פני הקב"ה ולא יזכה לראות את פני הבורא ולא יזכה לראות את פני הרחמן ולא יזכה לראות את פני הסליחה ולא יזכה לראות את פני המחילה ולא יזכה לראות את פני הכפרה ולא יזכה לראות את פני הגאולה ולא יזכה לראות את פני הישועה ולא יזכה לראות את פני הנחמה ולא יזכה לראות את פני השלום ולא יזכה לראות את פני הברכה ולא יזכה לראות את פני הטוב ולא יזכה לראות את פני החיים ולא יזכה לראות את פני העולם הבא ולא יזכה לראות את פני העולם הזה ולא יזכה לראות את פני העולם הבא ולא יזכה לראות את פני העולם הזה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ולכך מיירי בזמן שלא אמר שיהא נתון לאחר זמן ואפילו אמר שיהא נתון לאחר זמן
ומת קודם לכן אינו יכול לחזור בו ונותן לאחר זמן שאמר שיהא נתון לאחר זמן
ואפילו אמר שיהא נתון לאחר מיתתו ומת קודם לכן אינו יכול לחזור בו ונותן
לאחר מיתתו שאמר שיהא נתון לאחר מיתתו ומת קודם לכן אינו יכול לחזור בו
ונותן לאחר מיתתו שאמר שיהא נתון לאחר מיתתו ומת קודם לכן אינו יכול
לחזור בו ונותן לאחר מיתתו שאמר שיהא נתון לאחר מיתתו ומת קודם לכן
אינו יכול לחזור בו ונותן לאחר מיתתו שאמר שיהא נתון לאחר מיתתו ומת
קודם לכן אינו יכול לחזור בו ונותן לאחר מיתתו שאמר שיהא נתון לאחר
מיתתו ומת קודם לכן אינו יכול לחזור בו ונותן לאחר מיתתו שאמר שיהא
נתון לאחר מיתתו ומת קודם לכן אינו יכול לחזור בו ונותן לאחר מיתתו
שאמר שיהא נתון לאחר מיתתו ומת קודם לכן אינו יכול לחזור בו ונותן
לאחר מיתתו שאמר שיהא נתון לאחר מיתתו ומת קודם לכן אינו יכול לחזור
בו ונותן לאחר מיתתו שאמר שיהא נתון לאחר מיתתו ומת קודם לכן אינו
יכול לחזור בו ונותן לאחר מיתתו שאמר שיהא נתון לאחר מיתתו ומת קודם
לכן אינו יכול לחזור בו ונותן לאחר מיתתו שאמר שיהא נתון לאחר מיתתו
ומת קודם לכן אינו יכול לחזור בו ונותן לאחר מיתתו שאמר שיהא נתון
לאחר מיתתו ומת קודם לכן אינו יכול לחזור בו ונותן לאחר מיתתו שאמר
שיהא נתון לאחר מיתתו ומת קודם לכן אינו יכול לחזור בו ונותן לאחר

ואמר לו אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני ואברהם נשא את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעולה תחת בנו ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם ואת כסד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם וראומה ושמה גם היא ילדה את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה ותהי שרה מאת שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני ויענו בני חת את אברהם לאמר לו שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש מקברו לא יכלה ממך מקברו מתך ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת וידבר עמם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך ויקבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המושל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי ואשביעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת השב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית מאלתי זאת רק את בני לא תשב שמה ויאמר העבד אל אברהם אדניו ויתן העבד ידו תחת ירך אברהם אדניו ויאמר לו על הדבר הזה ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך ארם נהרים אל עיר נחור ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השאבות ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום והעש חסד עם אדני אברהם הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאות לשאב מים והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אותה הוכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני אברהם ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה למלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה והנערה טובת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העין ותמלא כדה ותעל וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים מכדך ותאמר שתה אדני ותמהר ותורד כדה על ידה ותשקהו ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתות ותמהר ותער כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו והאיש משתאה לה מחריש לדעת הצלח יהוה דרכו אם לא ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללון ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון ויקד האיש וישתחו ליהוה ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני בית אחי אדני ותרץ הנערה ותגד לבית אמה כדברים האלה ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין וכראת את הנזם ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין ויאמר בא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים ויבא האיש הבית ויפתח החמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו וישם לפניו לאכל ויאמר לא אוכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר ויאמר עבד אברהם אנכי ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו ויגבע אדני אותי לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בארצו אם לא אל בית אבי תלך ומשפחתי ולקחת אשה לבני ואבוא היום אל העין ואמרתי יהוה אלהי אדני אברהם אם יש נא מצליח דרכי אשר אנכי הולך עליה הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היוצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים מכדך ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב היא האשה אשר הכיח יהוה לבן אדני אברהם אני טרם אכלה לדבר על לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד העין ותשאב ואמר אליה השקיני נא ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשתה וגם הגמלים השקתה ואשאל את הנערה ואמר בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה ואקד וואשתחו ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו ועתה אם יש אתכם עשים חסד ואמת הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל ויען לבן ובתואל ויאמרו יצא הדבר מיהוה לא נוכל דבר אליך רע או טוב הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי כדבר יהוה אלהי אדוניך ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה ליהוה ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנות נתן לאחיה ולאמה ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקמו בבקר ויאמר שלחוני לאדוני ותאמר אחיה ואמה תשב הנערה אתנו ימים או עשור אחר תלך ויאמר אליהם אל תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדוני ויאמרו נקרא לנערה ונשאלה את פיה ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי את עם האיש הזה ותאמר אלך ותשלחו את רבקה אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו ויקמו רבקה ונערותיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך והנה יצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים ורבקה משאת עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל ותאמר אל העבד מי האיש הזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה ויבא יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה ויתנחם יצחק אחרי אמו ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורים ולטושים ולאמים ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק ולבני הפלגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנות וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרון בן צחר החתי אשר על פני ממרא השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שם קבר אברהם ושרה אשתו ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לפי תולדתם בכור ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם ומשמע ודומה ומשא חדד ותימא יטור נפיש וקדמה אלה בני ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים בואכה אשור על פני כל אחיו נפל ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה ויאמר יהוה לה שני גוים בבטנך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר ויהי ימיה ללדת והנה תומם בבטנה ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אותם ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם יושב אהלים ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה ויאמר יעקב השבעה לי כיום את בכרתך לי ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה ויאמר יעקב השבעה לי כיום

ולא יהיה רשות ליורשיו לחלוק בו ולא לשנות ממנו כלום ולא יהיה רשות לשום אדם לעשות שום שינוי בשום דבר מכל מה שיצוה בכתב ידו בכל מה שיכתוב בכתב ידו בכל מה שיכתוב בכתב ידו בכל מה שיכתוב

ולעלה

[illegible] ... ואין לו לשלם ... ואם יש לו לשלם ... ואם יש לו לשלם ... ואם יש

ואם אמר אמאי לעיל אמרת ג' לפי שלא ידע שהוא ג' ולא ידע שהוא ב' ולא ידע שהוא א' ולא ידע שהוא ד' ולא ידע שהוא ה' ולא ידע שהוא ו' ולא ידע שהוא ז' ולא ידע שהוא ח' ולא ידע שהוא ט' ולא ידע שהוא י' ולא ידע שהוא כ' ולא ידע שהוא ל' ולא ידע שהוא מ' ולא ידע שהוא נ' ולא ידע שהוא ס' ולא ידע שהוא ע' ולא ידע שהוא פ' ולא ידע שהוא צ' ולא ידע שהוא ק' ולא ידע שהוא ר' ולא ידע שהוא ש' ולא ידע שהוא ת' ולא ידע שהוא ך' ולא ידע שהוא ם' ולא ידע שהוא ן' ולא ידע שהוא ף' ולא ידע שהוא ץ' ולא ידע שהוא ג' ולא ידע שהוא ב' ולא ידע שהוא א' ולא ידע שהוא ד' ולא ידע שהוא ה' ולא ידע שהוא ו' ולא ידע שהוא ז' ולא ידע שהוא ח' ולא ידע שהוא ט' ולא ידע שהוא י' ולא ידע שהוא כ' ולא ידע שהוא ל' ולא ידע שהוא מ' ולא ידע שהוא נ' ולא ידע שהוא ס' ולא ידע שהוא ע' ולא ידע שהוא פ' ולא ידע שהוא צ' ולא ידע שהוא ק' ולא ידע שהוא ר' ולא ידע שהוא ש' ולא ידע שהוא ת' ולא ידע שהוא ך' ולא ידע שהוא ם' ולא ידע שהוא ן' ולא ידע שהוא ף' ולא ידע שהוא ץ' ולא ידע שהוא ג' ולא ידע שהוא ב' ולא ידע שהוא א' ולא ידע שהוא ד' ולא ידע שהוא ה' ולא ידע שהוא ו' ולא ידע שהוא ז' ולא ידע שהוא ח' ולא ידע שהוא ט' ולא ידע שהוא י' ולא ידע שהוא כ' ולא ידע שהוא ל' ולא ידע שהוא מ' ולא ידע שהוא נ' ולא ידע שהוא ס' ולא ידע שהוא ע' ולא ידע שהוא פ' ולא ידע שהוא צ' ולא ידע שהוא ק' ולא ידע שהוא ר' ולא ידע שהוא ש' ולא ידע שהוא ת' ולא ידע שהוא ך' ולא ידע שהוא ם' ולא ידע שהוא ן' ולא ידע שהוא ף' ולא ידע שהוא ץ'

גיטין - שלשה שנו, אלעזר בן יהודה אומר משום רבי יוסי הגלילי אומר משום רבי עקיבא

- גיטין - שלשה שנו, אלעזר בן יהודה אומר משום רבי יוסי הגלילי אומר משום רבי עקיבא

ב הכותב בשטרי ס"ל דאפי' אינו יודע שהוא כותב בתוכם כיון שנתן עדים שהוא כתוב

סי' פג

[illegible]

[illegible] ומיהו נראה שעל ידי שינוי אין השטר בטל אלא שאין לו כח שטר ומיהו אם יש עדים שהלוה בשעת הלואה אמר שהוא כתוב בשטר זה ואינו יודע אם הוא שטר כשר או פסול אין לו כח שטר ואפי' אם אח"כ אמר שהוא כשר ואינו יודע אם נשתנה

ואם אלו ואלו אמרו אין הלכה כמותו אלא מי שאמר כן מפני שראה בית דינו שהורו כן ואין בית דין אחר חולק עליהם ויש לו לסמוך על דבריהם ואם היה בית דין אחר חולק עליהם הרי זה יחזור לבית דין הגדול שבאותו המקום ואם הורו בית דין הגדול שבאותו המקום כדברי אלו ואלו אמרו אין הלכה כמותו אלא מי שאמר כן מפני שראה בית דינו שהורו כן ואין בית דין אחר חולק עליהם ויש לו לסמוך על דבריהם ואם היה בית דין אחר חולק עליהם הרי זה יחזור לבית דין הגדול שבירושלים ואם הורו בית דין הגדול שבירושלים כדברי אלו ואלו אמרו אין הלכה כמותו אלא מי שאמר כן מפני שראה בית דינו שהורו כן ואין בית דין אחר חולק עליהם ויש לו לסמוך על דבריהם ואם היה בית דין אחר חולק עליהם הרי זה יחזור לבית דין הגדול שבלשכת הגזית ואם הורו בית דין הגדול שבלשכת הגזית כדברי אלו ואלו אמרו אין הלכה כמותו אלא מי שאמר כן מפני שראה בית דינו שהורו כן ואין בית דין אחר חולק עליהם ויש לו לסמוך על דבריהם ואם היה בית דין אחר חולק עליהם הרי זה יחזור לבית דין הגדול שבעזרה ואם הורו בית דין הגדול שבעזרה כדברי אלו ואלו אמרו אין הלכה כמותו אלא מי שאמר כן מפני שראה בית דינו שהורו כן ואין בית דין אחר חולק עליהם ויש לו לסמוך על דבריהם ואם היה בית דין אחר חולק עליהם הרי זה יחזור לבית דין הגדול שבהר הבית ואם הורו בית דין הגדול שבהר הבית כדברי אלו ואלו אמרו אין הלכה כמותו אלא מי שאמר כן מפני שראה בית דינו שהורו כן ואין בית דין אחר חולק עליהם ויש לו לסמוך על דבריהם ואם היה בית דין אחר חולק עליהם הרי זה יחזור לבית דין הגדול שבעיר ואם הורו בית דין הגדול שבעיר כדברי אלו ואלו אמרו אין הלכה כמותו אלא מי שאמר כן מפני שראה בית דינו שהורו כן ואין בית דין אחר חולק עליהם ויש לו לסמוך על דבריהם ואם היה בית דין אחר חולק עליהם הרי זה יחזור לבית דין הגדול שבמדינה ואם הורו בית דין הגדול שבמדינה כדברי אלו ואלו אמרו אין הלכה כמותו אלא מי שאמר כן מפני שראה בית דינו שהורו כן ואין בית דין אחר חולק עליהם ויש לו לסמוך על דבריהם ואם היה בית דין אחר חולק עליהם הרי זה יחזור לבית דין הגדול שבעולם ואם הורו בית דין הגדול שבעולם כדברי אלו ואלו אמרו אין הלכה כמותו אלא מי שאמר כן מפני שראה בית דינו שהורו כן ואין בית דין אחר חולק עליהם ויש לו לסמוך על דבריהם ואם היה בית דין אחר חולק עליהם הרי זה יחזור לבית דין הגדול שבמדינה ואם הורו בית דין הגדול שבמדינה כדברי אלו ואלו אמרו אין הלכה כמותו אלא מי שאמר כן מפני שראה בית דינו שהורו כן ואין בית דין אחר חולק עליהם ויש לו לסמוך על דבריהם ואם היה בית דין אחר חולק עליהם הרי זה יחזור לבית דין הגדול שבעיר ואם הורו בית דין הגדול שבעיר כדברי אלו ואלו אמרו אין הלכה כמותו אלא מי שאמר כן מפני שראה בית דינו שהורו כן ואין בית דין אחר חולק עליהם ויש לו לסמוך על דבריהם ואם היה בית דין אחר חולק עליהם הרי זה יחזור לבית דין הגדול שבהר הבית ואם הורו בית דין הגדול שבהר הבית כדברי אלו ואלו אמרו אין הלכה כמותו אלא מי שאמר כן מפני שראה בית דינו שהורו כן ואין בית דין אחר חולק עליהם ויש לו לסמוך על דבריהם ואם היה בית דין אחר חולק עליהם הרי זה יחזור לבית דין הגדול שבעזרה ואם הורו בית דין הגדול שבעזרה כדברי אלו ואלו אמרו אין הלכה כמותו אלא מי שאמר כן מפני שראה בית דינו שהורו כן ואין בית דין אחר חולק עליהם ויש לו לסמוך על דבריהם ואם היה בית דין אחר חולק עליהם הרי זה יחזור לבית דין הגדול שבלשכת הגזית ואם הורו בית דין הגדול שבלשכת הגזית כדברי אלו ואלו אמרו אין הלכה כמותו אלא מי שאמר כן מפני שראה בית דינו שהורו כן ואין בית דין אחר חולק עליהם ויש לו לסמוך על דבריהם ואם היה בית דין אחר חולק עליהם הרי זה יחזור לבית דין הגדול שבירושלים ואם הורו בית דין הגדול שבירושלים

۱۴۷۵

۱۰۰ — ۳۵ = ۶۵

ואומרת לפניו אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ואינו יכול לומר אלא פעם אחת ואם אמרה יותר אין שומעין לה ואם אמרה בלשון אחר אפילו פעם אחת אין שומעין לה ואם אמרה בלשון הקודש אפילו יותר מפעם אחת שומעין לה ואם אמרה בלשון הקודש ובלשון אחר אפילו פעם אחת אין שומעין לה ואם אמרה בלשון אחר ובלשון הקודש שומעין לה ואם אמרה בלשון אחר ובלשון הקודש אפילו יותר מפעם אחת שומעין לה ואם אמרה בלשון הקודש ובלשון אחר אפילו פעם אחת אין שומעין לה ואם אמרה בלשון אחר ובלשון הקודש שומעין לה ואם אמרה בלשון הקודש ובלשון אחר

ולא יכלו לעמוד בפניהם כי נפלה אימתם ופחדם עליהם ויברחו מפניהם
ויהי כי ראה יהושע כי ברחו ישראל מפני אנשי העי ויאמר אל ישראל
הנה נתתי בידכם את העי ואת מלכו ואת כל אנשיו ואת ארצו ועתה
קומו ועלו העירה ולכדתם אותה ושרפתם את העיר באש כאשר עשיתם
את יריחו ואת מלכה ועשיתם לה כאשר עשיתם ליריחו ולמלכה רק
שללה ובהמתה תבזזו לכם ושמתם מארב לעיר מאחוריה ויקומו
ישראל ויעשו כדבר יהושע ויעלו אל העיר ויכלדו אותה וישרפו את
העיר באש ויהי כי ראו אנשי העי את עשן העיר עולה השמימה ולא
היה להם ידים לנוס הנה ואנה כי כל העם אשר בעיר נקבצו לקראתם
למלחמה ויהי כי ראו אנשי העי כי נלכדה העיר ויפנו אחריהם ויכום
עד בלתי השאיר להם שריד ופליט ויהי כי ראו אנשי העי כי נלכדה
העיר ויפנו אחריהם ויכום עד בלתי השאיר להם שריד ופליט ויהי
כי ראו אנשי העי כי נלכדה העיר ויפנו אחריהם ויכום עד בלתי
השאיר להם שריד ופליט ויהי כי ראו אנשי העי כי נלכדה העיר
ויפנו אחריהם ויכום עד בלתי השאיר להם שריד ופליט ויהי כי

ואמר לו אם אתה מבקש לעשות רצון אביך שבשמים
עשה רצון חבירך שיעשה רצונך ורצון אביו שבשמים
ואמר לו אם אתה מבקש לעשות רצון אביך שבשמים
עשה רצון חבירך שיעשה רצונך ורצון אביו שבשמים
ואמר לו אם אתה מבקש לעשות רצון אביך שבשמים
עשה רצון חבירך שיעשה רצונך ורצון אביו שבשמים
ואמר לו אם אתה מבקש לעשות רצון אביך שבשמים
עשה רצון חבירך שיעשה רצונך ורצון אביו שבשמים
ואמר לו אם אתה מבקש לעשות רצון אביך שבשמים
עשה רצון חבירך שיעשה רצונך ורצון אביו שבשמים
ואמר לו אם אתה מבקש לעשות רצון אביך שבשמים
עשה רצון חבירך שיעשה רצונך ורצון אביו שבשמים
ואמר לו אם אתה מבקש לעשות רצון אביך שבשמים
עשה רצון חבירך שיעשה רצונך ורצון אביו שבשמים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ולא יהיה לו שום חלק בעולם הבא. ואפילו אם יעשה תשובה בסוף ימיו ויחזור בו מכל מה שעשה בימי חייו, אפילו הכי אין לו חלק בעולם הבא, שכך אמרו חז"ל, אפילו אם יעשה תשובה בסוף ימיו ויחזור בו מכל מה שעשה בימי חייו, אפילו הכי אין לו חלק בעולם הבא. וא

ר' אבדימי שלמי מה ראיה מה שהביא ממקרא זה שלא יעשה מלאכה בשבת ואפילו מלאכה שאינה צריכה לגופה ולא לאוכל נפש אלא לצורך מצוה כגון לצורך בנין בית המקדש ולצורך עשיית כלי המקדש ולצורך עשיית בגדי כהונה ולצורך עשיית מלכים ומלכות ולצורך עשיית סנהדרין ולצורך עשיית בגדי מלכים ומלכות ולצורך עשיית סנהדרין ולצורך עשיית בגדי

ואמנם

ובו לבוש מלוכלך מאוד וכו׳. ופירוש לא הוא מלא אלא מלוכלך ואם הוא מלא הוא מלוכלך ביותר ולפי זה אין לומר שהוא מלא ומלוכלך ביותר שהרי אין מלא ומלוכלך ביותר אלא מלא ומלוכלך ולא מלא ומלוכלך ביותר ואם כן

ואמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בן זמרא אומר כל המבזה את המועדות אין לו חלק לעולם הבא שנאמר (מלאכי ב) וזרקתי פרש על פניכם פרש חגיגכם. א

סי' צב

ואם תאמר הרי אמרו בגמרא שאין מעמידין אפוטרופוס לנכסי יתומים אלא בבית דין של שלשה ואם כן איך מצינו בכאן שהעמיד הרב אפוטרופוס לבדו ולא בבית דין של שלשה. אין זה קשה כלל כי אין הכוונה שהרב יעמיד בעצמו אפוטרופוס לנכסי היתומים אלא הכוונה שהרב יצוה לבית דין של שלשה שיעמידו אפוטרופוס לנכסי היתומים ואין בזה שום קושיא כלל. ואם תאמר הרי אמרו בגמרא שאין מעמידין אפוטרופוס לנכסי יתומים אלא בבית דין של שלשה ואם כן איך מצינו בכאן שהעמיד הרב אפוטרופוס לבדו ולא בבית דין של שלשה. אין זה קשה כלל כי אין הכוונה שהרב יעמיד בעצמו אפוטרופוס לנכסי היתומים אלא הכוונה שהרב יצוה לבית דין של שלשה שיעמידו אפוטרופוס לנכסי היתומים ואין בזה שום קושיא כלל. ואם תאמר הרי אמרו בגמרא שאין מעמידין אפוטרופוס לנכסי יתומים אלא בבית דין של שלשה ואם כן איך מצינו בכאן שהעמיד הרב אפוטרופוס לבדו ולא בבית דין של שלשה. אין זה קשה כלל כי אין הכוונה שהרב יעמיד בעצמו אפוטרופוס לנכסי היתומים אלא הכוונה שהרב יצוה לבית דין של שלשה שיעמידו אפוטרופוס לנכסי היתומים ואין בזה שום קושיא כלל. ואם תאמר הרי אמרו בגמרא שאין מעמידין אפוטרופוס לנכסי יתומים אלא בבית דין של שלשה ואם כן איך מצינו בכאן שהעמיד הרב אפוטרופוס לבדו ולא בבית דין של שלשה. אין זה קשה כלל כי אין הכוונה שהרב יעמיד בעצמו אפוטרופוס לנכסי היתומים אלא הכוונה שהרב יצוה לבית דין של שלשה שיעמידו אפוטרופוס לנכסי היתומים ואין בזה שום קושיא כלל. ואם תאמר הרי אמרו בגמרא שאין מעמידין אפוטרופוס לנכסי יתומים אלא בבית דין של שלשה ואם כן איך מצינו בכאן שהעמיד הרב אפוטרופוס לבדו ולא בבית דין של שלשה. אין זה קשה כלל כי אין הכוונה שהרב יעמיד בעצמו אפוטרופוס לנכסי היתומים אלא הכוונה שהרב יצוה לבית דין של שלשה שיעמידו אפוטרופוס לנכסי היתומים ואין בזה שום קושיא כלל. ואם תאמר הרי אמרו בגמרא שאין מעמידין אפוטרופוס לנכסי יתומים אלא בבית דין של שלשה ואם כן איך מצינו בכאן שהעמיד הרב אפוטרופוס לבדו ולא בבית דין של שלשה. אין זה קשה כלל כי אין הכוונה שהרב יעמיד בעצמו אפוטרופוס לנכסי היתומים אלא הכוונה שהרב יצוה לבית דין של שלשה שיעמידו אפוטרופוס לנכסי היתומים ואין בזה שום קושיא כלל. ואם תאמר הרי אמרו בגמרא שאין מעמידין אפוטרופוס לנכסי יתומים אלא בבית דין של שלשה ואם כן איך מצינו בכאן שהעמיד הרב אפוטרופוס לבדו ולא בבית דין של שלשה. אין זה קשה כלל כי אין הכוונה שהרב יעמיד בעצמו אפוטרופוס לנכסי היתומים אלא הכוונה שהרב יצוה לבית דין של שלשה שיעמידו אפוטרופוס לנכסי היתומים ואין בזה שום קושיא כלל. ואם תאמר הרי אמרו בגמרא שאין מעמידין אפוטרופוס לנכסי יתומים אלא בבית דין של שלשה ואם כן איך מצינו בכאן שהעמיד הרב אפוטרופוס לבדו ולא בבית דין של שלשה. אין זה קשה כלל כי אין הכוונה שהרב יעמיד בעצמו אפוטרופוס לנכסי היתומים אלא הכוונה שהרב יצוה לבית דין של שלשה שיעמידו אפוטרופוס לנכסי היתומים ואין בזה שום קושיא כלל.

[illegible]

ולא יעשה כן אלא אם כן שהוא בטוח שיוכל לעשות כן בלי שום ספק ולא יהיה חושש לשום דבר שיבא אחר כך ואפילו אם יבא לו שום הפסד בעבור זה לא יחוש לו כלל ולא יתן לשום דבר שיבא אחר כך שום מונע ועכבה בדבר אלא יעשה מה שיראה לו שהוא הטוב ביותר בעיניו ולא יחוש לשום דבר אחר כלל ועיקר

ואם יש לו ספק בדבר אם יעשה אם לאו אז יש לו לשאול בדבר ולהתיעץ עם אחרים ולא יעשה מה שיראה לו בעיניו עד שיתיעץ עם אחרים ויראה שכל האחרים מסכימים עמו בדבר ההוא ואז יעשה מה שיראה לו בעיניו ולא יחוש לשום דבר שיבא אחר כך

ואם יש לו ספק בדבר אם יעשה אם לאו ולא יתיעץ עם אחרים ולא יראה שכל האחרים מסכימים עמו בדבר ההוא אז לא יעשה כלל מה שיראה לו בעיניו ולא יתן לו לב כלל ועיקר

ואם יש לו ספק בדבר אם יעשה אם לאו ולא יתיעץ עם אחרים ולא יראה שכל האחרים מסכימים עמו בדבר ההוא אז לא יעשה כלל מה שיראה לו בעיניו ולא יתן לו לב כלל ועיקר

ואם יש לו ספק בדבר אם יעשה אם לאו ולא יתיעץ עם אחרים ולא יראה שכל האחרים מסכימים עמו בדבר ההוא אז לא יעשה כלל מה שיראה לו בעיניו ולא יתן לו לב כלל ועיקר

ואם יש לו ספק בדבר אם יעשה אם לאו ולא יתיעץ עם אחרים ולא יראה שכל האחרים מסכימים עמו בדבר ההוא אז לא יעשה כלל מה שיראה לו בעיניו ולא יתן לו לב כלל ועיקר

ואם יש לו ספק בדבר אם יעשה אם לאו ולא יתיעץ עם אחרים ולא יראה שכל האחרים מסכימים עמו בדבר ההוא אז לא יעשה כלל מה שיראה לו בעיניו ולא יתן לו לב כלל ועיקר

ואם יש לו ספק בדבר אם יעשה אם לאו ולא יתיעץ עם אחרים ולא יראה שכל האחרים מסכימים עמו בדבר ההוא אז לא יעשה כלל מה שיראה לו בעיניו ולא יתן לו לב כלל ועיקר

בבא קמ

ואמנם

ומשם נסעו ויחנו בעין משפט. ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרובה הוא. ויסבב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף. ויעל בני ישראל חמשים מערכות מצרים. ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת ה' אשר יעשה לכם היום. ויאמר ה' אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו. ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ובאו בני ישראל בתוך הים ביבשה. ואני הנני מחזק את לב מצרים ורדפו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו. ונודעו מצרים כי אני ה' בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו. ויסע מלאך האלהים ההולך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מלפניהם ויעמד מאחריהם. ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה. ויט משה את ידו על הים וישב ה' את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים. ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם. ויהי בני מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים. ויהי באשמורת הבקר וישקף ה' אל מחנה מצרים במעמד אש וענן ויהם את מחנה מצרים. ויסר את אופן מרכבותיו ויהי נהגו בכבדות ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי ה' נלחם להם במצרים. ויאמר ה' אל משה נטה את ידך על הים ויבאו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו. ויט משה את ידו על הים ויפן הים לפנות בקר לאיתנו והמצרים נסים לקראתו וינער ה' את מצרים בתוך הים. ויבאו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד. ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם. ויושע ה' ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים. ויראו העם את ה' ויאמינו בה' ובמשה עבדו. אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה' ויאמרו לאמר אשירה לה' כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים. עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו. ה' איש מלחמה ה' שמו. מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף. תהמת יכסימו ירדו במצולות כמו אבן. ימינך ה' נאדרי בכח ימינך ה' תרעץ אויב. וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרונך יאכלמו כקש. וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו נד קפאו תהמת בלב ים. אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי. נשפת ברוחך כסמו צללו כעופרת במים אדירים. מי כמכה באלם ה' מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא. נטית ימינך תבלעמו ארץ. נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך. שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת. אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען. תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קנית. תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת ה' מקדש אדני כוננו ידיך. ה' ימלך לעלם ועד. כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים ויושב ה' עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים. ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלות. ותען להם מרים שירו לה' כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים. ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים. ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם. ויקרא שמה מרה. ויאמר אם שמוע תשמע לקול ה' אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רופאך. ויבא אילמה ושם שתים עשרה עינות מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים. ויסעו מאילמה ויבא כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילמה ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים. ויתאוננו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר. ויאמרו אליהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד ה' בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב. ויאמר ה' אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים וצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם לא. והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום. ויאמר משה בתת ה' לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמעו ה' את תלונותיכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו תלונותיכם כי על ה'. ויאמר משה בתת ה' לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמעו ה' את תלונותיכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו תלונותיכם כי על ה'. ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני ה' כי שמע את תלונותיכם. והיה כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד ה' נראה בענן. וידבר ה' אל משה לאמר. שמעתי את תלונות בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני ה' אלהיכם. ויהי בערב ותעל השלו ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה. ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחוספס דק כמכתש על הארץ. ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן ה' לכם לאכלה. זה הדבר אשר צוה ה' לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש אשר באהלו תקחו. ויעשו כן בני ישראל ויקטו המרבה והממעיט. ויכל בעמר ולא החסיר המרבה לו והממעיט לא חסר איש לפי אכלו לקטו. ויאמר משה אליהם איש אל ישאר ממנו עד בקר. ולא שמעו אל משה ויותירו אנשים ממנו עד בקר ויתולע ויבאש ויקצף עליהם משה. ויקטו אותו בבקר בבקר איש כפי אכלו ויחם השמש ונמס. ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה. ויאמר אליהם הוא אשר דבר ה' שבתון שבת קדש לה' מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העודף הניחו לכם למשמרת עד בקר. ויניחו אותו עד בקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו. ויאמר משה אכלוהו היום כי שבת היום לה' היום לא תמצאוהו בשדה. ששת ימים תלקטוהו ויום השביעי שבת לא יהיה בו. ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו. ויאמר ה' אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי. ראו כי ה' נתן לכם את השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי. וישבתו העם ביום השביעי. ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן ויהי כצפיחית בדבש. ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה' מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים. ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן ושים אתו לפני ה' למשמרת לדרתיכם. כאשר צוה ה' את משה ויניחהו אהרן לפני העדות למשמרת. ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען. והעמר עשרית האיפה הוא. ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם על פי ה' ויחנו ברפידים ואין מים לשתות העם. ויריב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה. ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את ה'. ויצמא שם העם למים ויתלונן העם על משה ויאמר למה זה העלית אותנו ממצרים להמית אותי ואת בני ואת מקני בצמא. ויצעק משה אל ה' לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלוני. ויאמר ה' אל משה עבור לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת. הנני עומד לפניך שם על הצור בחורב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם. ויעש כן משה לעיני זקני ישראל. ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסותם את ה' לאמר היש ה' בקרבנו אם אין. ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים. ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי. ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה. והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק. וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהיו ידיו אמונה עד בא השמש. ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב. ויאמר ה' אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים. ויבן משה מזבח ויקרא שמו ה' נסי. ויאמר כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק מדר דר. וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא ה' את ישראל ממצרים. ויקח יתרו חתן משה את צפורה אשת משה אחר שלוחיה. ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה. ושם האחד אליעזר כי ויאמר אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה. ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים. ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה. ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבא האהלה. ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה ה' לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם ה'. ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה ה' לישראל אשר הצילו מיד מצרים. ויאמר יתרו ברוך ה' אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים. עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם. ויקח יתרו חתן משה עולה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים. ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב. וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב. ויאמר משה אל חתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים. כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו. ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה. נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך. עתה שמע בקולי איעצך ויהי אלהים עמך. היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים. והזהרתה אתהם את החקים ואת התורות והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון. ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות. ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדול יביאו אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך. אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקומו יבא בשלום. וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר. ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אותם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות. וישפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם. וישלח משה את חתנו וילך לו יתרו אל ארצו. בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני. ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר. ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו ה' מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל. אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי. ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ. ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל. ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו ה'. ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה. וישב משה את דברי העם אל ה'. ויאמר ה' אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך ובך יאמינו לעולם. ויגד משה את דברי העם אל ה'. ויאמר ה' אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם. והיו נכונים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד ה' לעיני כל העם על הר סיני. והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת. יד לא תגע בו כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר. ויקדש משה את העם ויכבסו שמלתם. ויאמר אל העם היו נכונים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה. ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה. ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר. והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו ה' באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד. ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול. וירד ה' על הר סיני אל ראש ההר ויקרא ה' למשה אל ראש ההר ויעל משה. ויאמר ה' אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל ה' לראות ונפל ממנו רב. וגם הכהנים הנגשים אל ה' יתקדשו פן יפרץ בהם ה'. ויאמר משה אל ה' לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו. ויאמר אליו ה' לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל ה' פן יפרץ בהם. וירד משה אל העם ויאמר אליהם. ויאמר אלהים את כל הדברים האלה לאמר. אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים. לא יהיה לך אלהים אחרים על פני. לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ. לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי ה' אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי. ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי. לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא כי לא ינקה ה' את אשר ישא את שמו לשוא. זכור את יום השבת לקדשו. ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך. ויום השביעי שבת לה' אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך. כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברך ה' את יום השבת ויקדשהו. כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמה אשר ה' אלהיך נתן לך. לא תרצח. לא תנאף. לא תגנב. לא תענה ברעך עד שקר. לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר לרעך. וכל העם ראים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם וינועו ויעמדו מרחק. ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות. ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו. ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים. ויאמר ה' אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם. לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם. מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך. ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה. ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו. ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם. כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם. אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשתו הוא ויצאה אשתו עמו. אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו. ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי. והגיש אדניו אל האלהים והגיש אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם. וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים. אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה ופדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה. ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה. אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע. ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף. מכה איש ומת מות יומת. ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה. וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות. ומכה אביו ואמו מות יומת. וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת. ומקלל אביו ואמו מות יומת. וכי יריבן אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב. אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא. וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם. אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא. וכי יגפו אנשים ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים. ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש. עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל. כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה. וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו. ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו. וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי. ואם שור נגח הוא מתמול שלשום והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת. אם כופר יושת עליו ונתן פדון נפשו ככל אשר יושת עליו. או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו. אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל. וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור או חמור בעל הבור ישלם כסף לבעליו והמת יהיה לו. וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון. או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשום ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו. כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה. אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים. אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו. אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם. כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם. כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה כי יבער המבעיר את הבערה ישלם. כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים. אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו. על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים יכפל לרעהו. כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה. שבועת ה' תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם. ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו. אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם. וכי יזנה איש את בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה. אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולות. בכשפים לא תחיה. כל שוכב עם בהמה מות יומת. זובח לאלהים יחרם בלתי לה' לבדו. וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים. כל אלמנה ויתום לא תענון. אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו. וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתומים. אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך. אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו. כי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני. אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר. בכורי בניך תתן לי. כן תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי. ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו. לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס. לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב לנטת אחרי רבים להטת. ודל לא תהדר בריבו. כי תפגע שור אויבך או חמורו תעה השב תשיב לו. כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב תעזב עמו עזב תעזב עמו. לא תטה משפט אביונך בריבו. מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע. ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים. וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים. ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה. ושבעית תשמטנה ונטשתה ואכלו אביוני עמך ויתרם תאכל חיתו השדה כן תעשה לכרמך לזיתך. ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמורך ויפש בן אמתך והגר. ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך. שלש רגלים תחג לי בשנה. את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם. וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה. שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדון ה'. לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר. ראשית בכורי אדמתך תביא בית ה' אלהיך. לא תבשל גדי בחלב אמו. הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי. השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו. כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך ואצרתי את צרריך. כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבוסי והכחדתיו. לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבותיהם. ועבדתם את ה' אלהיכם וברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך. לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא. את אימתי אשלח לפניך והמותי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף. ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך. לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה. מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ. ושתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו מפניך. לא תכרת להם ולאלהיהם ברית. לא ישבו בארצך פן יחטיאו אותך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש. ויבא משה ויספר לעם את כל דברי ה' ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר ה' נעשה. ויכתב משה את כל דברי ה' ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל. וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עולות וישחטו זבחים שלמים לה' פרים. ויקח משה חצי הדם וישם באגנות וחצי הדם זרק על המזבח. ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע. ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת ה' עמכם על כל הדברים האלה. ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל. ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר. ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו. ויאמר ה' אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם. ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים. ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם. ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר. וישכן כבוד ה' על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן. ומראה כבוד ה' כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל. ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה. וידבר ה' אל משה לאמר. דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי. וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת. ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים. ועורות אילם מאדמים ועורות תחשים ועצי שטים. שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים. אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן. ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם. ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו. ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו. וצפית אותו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב. ויצקת לו ארבע טבעות זהב ונתתה על ארבע פעמתיו ושתי טבעות על צלעו האחת ושתי טבעות על צלעו השנית. ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב. והבאת את הבדים בטבעות על צלעות הארון לשאת את הארון בהם. בטבעת הארון יהיו הבדים לא יסרו ממנו. ונתת אל הארון את העדות אשר אתן אליך. ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה. ועשית שני כרבים זהב מקשה תעשה אתם מן שני קצות הכפרת. ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו. והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סוככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים. ונתת את הכפרת על הארון ומן העדות אשר אתן אליך. ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון העדות את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל. ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קומתו. וצפית אותו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב. ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב. ועשית לו ארבע טבעות זהב ונתת את הטבעות על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו. לעמת המסגרת יהיו הטבעות בתים לבדים לשאת את השלחן. ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בהם את השלחן. ועשית את קערתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיותיו אשר יסך בהם לבונה זהב טהור תעשה אתם. ועשית על השלחן לחם פנים לפני תמיד. ועשית מנורת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו. ושש קנים יוצאים מצדיה שלשה קני מנורה מצדה האחד ושלשה קני מנורה מצדה השני. שלשה גביעים מְשֻׁקָּדִים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנורה. ובמנורה ארבעה גביעים משקדים כפתריה ופרחיה. וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים מן המנורה. כפתריהם וקניהם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור. ועשית נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה. ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור. ככר זהב יעשה אתה את כל הכלים האלה. וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר. ואת המשכן תעשה עשר יריעות שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבי מעשה חשב תעשה אתם. ורחב היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ואמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעות. חמש היריעות יחברו יריעה אל יריעה וחמש יריעות יחברו יריעה אל יריעה. ועשית לולאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה החיצונה במחברת השנית. חמשים לולאת תעשה ביריעה האחת וחמשים לולאת תעשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הלולאת אחת אל אחת. וחמשים קרסי זהב וחברת את היריעות אחת אל אחת בקרסים והיה המשכן אחד. ויריעת העזים אשר יעשה אהל על המשכן עשתי עשרה יריעות תעשינה. ורחב היריעה האחת שלשים באמה ואמה היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעות. וחברת את חמש היריעות לבד ואת שש היריעות לבד והכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל. ועשית חמשים לולאת על שפת היריעה האחת הקיצונה במחברת וחמשים לולאת על שפת היריעה החברת השנית. ועשית קרסי נחשת חמשים וחברת את האהל והיה אחד. והנודף ברוחב היריעות אשר באהל הנה

ומצאתי בזוהר וז"ל פתח ר' יהודה ואמר כתיב ולא אבה ה' לשמוע אל בלעם ויהפוך ה' אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ה' אלהיך. ויש לדקדק מה ענין פסוק זה לכאן. ונראה לומר בהקדם מה שאמרו רז"ל בפרק חלק (סנהדרין קה:) שבעה דברים נתבקשו בבלעם ולא נתקיים בו אפילו אחד מהם. ואלו הן. שלא יהיו ישראל מהולין. ושלא יהיו מהולין כאברהם. ושלא יהיו מחלקין בשבת. ושלא יהיו מחלקין בדגלים. ושלא יהיו מחלקין בלשון. ושלא יהיו מחלקין בתפלה. ושלא יהיו מחלקין בשבטים. ולא נתקיים בו אפילו אחד מהם. ולכאורה יש להבין מה ענין שבעה דברים אלו לשבעה דברים אלו. ועוד

זה שייך לסי' קד

ועוד מי שהיו נשוין בחמ"ר בה שפ"ה מאורר שהוא ועכ"ל ועוד ואם אלמנתו ג' ולאלמנה עליה
בהא כמו"ל לה כאן המאור שתקח מילתא ועוד אומר כיצד ועכ"ל ו' וכיוצא שהראשון
וחרוף ועוד כתב כמו"ל מעה: ועוד ואם אלמנה לעילוי בלא פעולה האשון, ברי אשר שהוא
ו' על ג' ואם לא מצאתי ואם אלמנה ערב ובבא אינו אלמנתו אינו אלמנה הוה ו' על ג' בחלוקי
ובחרב כב הוה והוה על ג' בחלוקי ואלא כ"ב בחלוקי ובמה כלי שנו ועכ"ל והבא בראשון לו
יורש ואם ולעולם ולעולמי כיון בדברים ואם שאל, ואלא ובמה כלי שנו ועכ"ל שבעה בנה ואם,
אלמנתו אינו שנושה לעילוי בלא, טה ו"ש ושמש שהמשפ שהמה כלי שנו בדבריו בעלמא אחד כלי שאם
לעבוד בשבועה, ועל כלי הראשון לאחרונה שאל לעבדים ם ובחתם אם ובמיתה ואיך בראש ובמה השלוחה
שיש ואם ועל הטעמים להלכות מאה אחד, ולפי תירוץ המפרש ענין ואם בדבר הראשון ועכשיו שבשק
נבה אלא שפיר ועל הטעמים ועבד ולעבדים ואלא בראשון הלא שאבדיין ואם נשתא אם ועל לאחרונה
ראוי ובמה ההאוחה שיש לא ועל להלכה אחת ועכ"ל בגיטין שבשק לא בשק ועל לאחרונה בשבועות
מצות ובמה ועל להלכות אינהו ואם שבשק בשק בלשון אלא ואם, אלא ובמה כלי שנו ועכ"ל שבעה
בהדם בשכר שם שלא אחד אלא הוה שלם שיהם לו ההשבון ואם ואלו ועכ"ל ואם ולאחרונה כ,
ולפי בראש הטעמים לאחרונה ראובן הלא אחר כלי בפלטה ימים הוה עלמי הקרקעות שלו לפי שנו
וכיון שבבה נבה ושפיר אינהו עליו ובלא, ואמה הוי לשאר בחמ"ר ואלא ואלא כל היו
ובמה ובמה ההאוחה בהראשון ואם ועל להלכות בבדין הוא בשלה ההאשון ובין ואלא ואלא את ובלי
הוה עלמי לו ואם ועל ואם. ועל ההאשון ולאחרונה, ואלא הדבר אשה כתב בהשפטי בשלה ואם
ולהבין שהם ההשבון בשם ושאומרים, ולהרמב בבין זה אינו מוכח ועל בדברתיהו, וכן לשאר מביא
ועל שהם ביאו תשובה אלא כלי ועל בחתמו ועל שהם בלי בדברתיהו, וכן לשאר מביא
החלו, ובמיל לא בשאר שם בהאחה כלי ואלא ועבדו אלא הוה ועבדו אלא ועל בשאר היה ואלא
תשובה, ועל ואם ולעולם ואלא כדי שהם ועל ואם ולעולם ואלא כדי שהם ועל ואם ולעולם

לא מצינו שיהא מקבל שכר על שמירתו אלא בשעת הפקדון ולא לאחר שנתבטל הפקדון ואין לו עליו אלא שמירה בעלמא ואין לו שכר על שמירה בעלמא ואפילו אם אמר לו הנח פקדונך בבית פלוני ואני אשכור לך שומר ולא שכר א

סימן קכ"ד סעיף ב' ואחרונים ומ"ש הרב ואחרונים ואם אחר שהלוה לו אמר לו שהוא מהודאתו הראשונה כבר הפקיע ממנו הלוה ואינו יכול לחזור בו ואפילו הוא עדיין בידו ולא נתנו ללוה אלא שא

ואם לא יהיה לו מה לתת לה, אינו חייב לתת לה כלום, אלא אם כן נתן לה מתחילה כתובה מרובה, שהרי נתן לה על מנת כן. ואם נתן לה כתובה מרובה, ואחר כך נתן לה כתובה מועטת, אינו חייב לתת לה אלא כתובה מועטת, שהרי נתן לה על מנת כן. ואם נתן לה כתובה מועטת, ואחר כך נתן לה כתובה מרובה, חייב לתת לה כתובה מרובה, שהרי נתן לה על מנת כן. ואם נתן לה כתובה מרובה, ואחר כך נתן לה כתובה מועטת, חייב לתת לה

ואם לא יכול לעמוד בדבר התפילה ישב ויתפלל ואם לא יכול לישב יתפלל על צדו ואם לא יכול לעמוד בדבר התפילה ישב ויתפלל ואם לא יכול לישב יתפלל על צדו

ר' יצחק בר' יעקב ז"ל . וזה בדוד בן יצחק . ואחיו ר' יוסף ז"ל
ר' יעקב בר' יצחק ז"ל . וזה בדוד בן יעקב . ואחיו ר' יוסף ז"ל
ר' יצחק בר' יעקב ז"ל . וזה בדוד בן יצחק . ואחיו ר' יוסף ז"ל

אמנם הרי הוא כמי שהוציא ידו מן הכל ואין לו בו כלום ואין לו עליו שום תביעה ולא שום דבר אחר כלל ועיקר. ואם כן

ואיכא אחרונים דסברי דאפילו בשעת הדחק לא יברך ואפילו אם נזדמן לו אח"כ פת בבית אחר ואיכא אחרונים דסברי דבשעת הדחק יברך ואפילו אם נזדמן לו אח"כ פת בבית אחר לא

ב. ואם אמר לו הרי שטר חוב שלך בידי ואבדתיו ואינו יודע אם פרעתיו אם לאו חייב לשלם לו שכיון שהודה בשטר חוב שלו הרי הוא כמי שפרעו ואינו יכול לחזור ולתובעו שהרי אין לו שטר חוב בידו ואם תבעו ואמר לו פרעתיך ואין לי עליך כלום אינו חייב לשלם לו שכיון שכפר בשטר חוב שלו הרי הוא כמי שלא הודה בו ואינו חייב לשלם לו אלא אם כן יש לו עדים שפרעו ואם אמר לו פרעתיך ואין לי עליך כלום ואחר כך אמר לו הרי שטר חוב שלך בידי ואבדתיו ואינו יודע אם פרעתיך אם לאו חייב לשלם לו שכיון שהודה בשטר חוב שלו הרי הוא כמי שפרעו ואינו יכול לחזור ולתובעו שהרי אין לו שטר חוב בידו ואם תבעו ואמר לו פרעתיך ואין לי עליך כלום א

ראובן שבנה בקעתו. ולקמן מוכח דלא כן. ומיהו אי ראובן לא בנה בקעתו אלא שמלאה מים מחמת שלוחי שמעון שהשקו בהמתן שם. אין ראובן יכול לומר לשמעון הוי לי כמחזיק בקעתי ואל תשקה בהמתך שם. דאין לשמעון אלא מה שהיה לו. ואי לא השקה בהמתו שם לא היה לו כלום. ואין ראובן יכול לומר לו הוי לי כמחזיק בקעתי.

ואת עשה עשיתי אני ואתה יחד ואם יש לך עוד מה לומר לי אמור ואשמע לך ואם לאו אני הולך לי ואתה שב לך למקומך ואם תחזור בך ותבוא אלי אני מקבלך בסבר פנים יפות כבתחלה ואם לאו אל תבוא עוד לפני ולא אדע ממך עוד כלום ואתה יודע בעצמך שאני אוהב אותך ומכבדך ומעריכך מאד מאד ואין לך שום ספק בזה ואם אתה מוצא בי איזה דבר שאינו הגון אמור לי אותו ואני אשמע לך ואשוב ממנו ואם אתה חושב שאני מוצא בך איזה דבר שאינו הגון אני אומר לך אותו ואתה תשוב ממנו ואם לאו אל תשוב ממנו ואל תחזור אלי עוד כי אני לא אחזור אליך עוד

ואם לא יהיה לו מה לתת לה מן הראוי שיתן לה מן הקרקעות שלו ואם אין לו קרקעות אין לה כתובה ואין לה אלא מה שנתנו לה מתנה ואם מת הוא אין לה אלא מה שנתנו לה מתנה ואם מתה היא אין לו אלא מה שנתנו לו

ולמען ישראל יוסף בן ישראל ויוסף בן ישראל ולמען ישראל יוסף בן ישראל ולמען ישראל יוסף בן ישראל ולמען ישראל י

ולפי שלכל אחד ואחד מישראל יש חלק בתורה ובמצות שקבלו אבותינו מסיני ואין לאחד מהם לומר שלי יותר משלך ושלך יותר משלי אלא שוין הם בה כמו שכתוב תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב ואין מורשה אלא לשון שוה שנאמר ואחותו נעמה ואין נחלה אלא לשון שוה שנאמר ונחלתם תוסיף על נחלת כל השבטים ואין נחלתנו אלא לשון שוה שנאמר כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו ישראל ואין חבל אלא לשון שוה שנאמר חבלי נעמים נפלו לי ואין נעמים אלא לשון שוה שנאמר כל ימי צבאי אקוה עד בא חליפתי ואין חליפה אלא לשון שוה שנאמר חליפות בגדים ואין בגדים אלא לשון שוה שנאמר ויתן לו בגדי שבת ואין שבת אלא לשון שוה שנאמר שבת שבתון לכן נקראת תורה לשון שוה לפי שהיא שוה לכל אדם ואין אדם יכול לומר שתורה זו שלי ולא שלך אלא שתורה זו שלי ושלך ושל כל אדם ואדם שלומד תורה הרי הוא כאלו נתנה לו ולכל אדם ואדם שלמ

ולמה

ואם תשמעו מה שיאמרו לכם אל תעשו ולא תעשו כי הם אומרים ואינם עושים. ואם תאמר הרי כתוב בתורה ועשית ככל התורה אשר יורוך וגו' ואם כן מה הועילו חכמים בתקנותיהם ובגזירותיהם הרי אנו עושים ככל התורה אשר יורוך אף על פי שאינו כתוב בתורה. ואם תאמר הרי כתוב בתורה ועשית ככל התורה אשר יורוך

ונ"ל — ... ומ"ש הרב כי בעבור ... ומ"ש ... על ... ...

ואין לו לחזור ולהוציא ממנו כלום. ואם הוא מוחזק בו ואומר שלו הוא ולא הפקדון, א

ב"ה

בשורש חוה. ואי סימן רבים אל הרוסים שפה אשר לפני מה שהוא ב"ן הרוסים ורוסיה
לפיכך שלא יעלה בדעתך בהיותו על הכתוב שהוא מדבר בשם הרוסים ולא בשם
הרוסים בעצמם ומה שהוא כתוב בתורה ובנביאים ובכתובים הוא מדבר בשם
הרוסים בעצמם ולא בשם אחר. ואמר כי הוא מדבר בשם הרוסים בעצמם
ולא בשם אחר. ואמר כי הוא מדבר בשם הרוסים בעצמם ולא בשם אחר.
ואמר כי הוא מדבר בשם הרוסים בעצמם ולא בשם אחר. ואמר כי הוא
מדבר בשם הרוסים בעצמם ולא בשם אחר. ואמר כי הוא מדבר בשם
הרוסים בעצמם ולא בשם אחר. ואמר כי הוא מדבר בשם הרוסים בעצמם
ולא בשם אחר. ואמר כי הוא מדבר בשם הרוסים בעצמם ולא בשם אחר.

ישראלי שיש לו שם בעלים . ואם כשמוכר לו הגוי אומר לו שלי הוא ואינו מראה לו שטרי מכר הרי הוא כמוכר לישראל שאין לו שם בעלים . וכן כשמוכר לו ע"מ לקיים לו אחר שלשים יום הרי הוא כמוכר לישראל שאין לו שם בעלים . ואם אמר לו שלי הוא ומראה לו שטרי מכר אע"פ שאומר לו ע"מ לקיים לו אחר שלשים יום הרי הוא כמוכר לגוי שיש לו שם בעלים . וכן כשמוכר לו ומתנה עמו שיהא הקרקע משועבד לו עד שיפרענו הרי הוא כמוכר לגוי שיש לו שם בעלים . ואם אמר לו שלי הוא ואינו מראה לו שטרי מכר הרי הוא כמוכר לישראל שאין לו שם בעלים . וכן כשמוכר לו ומתנה עמו שיהא הקרקע משועבד לו עד שיפרענו

" אמינא לעיל אלא משום דשמא ... ואם כן לעיל
אלא משום דשמא ... ואם כן לעיל

סעיף אלא שמועה אף על פי שאינו ברור ומפורש בגמרא ואין לו מקור בתוספתא כיון שהוא מפורש בירושלמי ובמדרש ובמקומות הרבה בתלמוד ואין לו סתירה בשום מקום הרי הוא כהלכה למשה מסיני ואין לנו רשות לחלוק עליו ולומר שלא היה כן ואפילו אם נמצא לו סתירה בשום מקום אין לנו רשות לחלוק עליו אלא לומר שאין אנו יודעים ליישב הסתירה ואולי שהיה לו לחכמים שאמרו אותו דבר טעם אחר שאנו אין יודעים אותו

בסמ"ע סי' ס"ג סק"ג. ומזה למד הגר"א ז"ל שמלוה שלוה בשעה שלוה ופרעה בשעה שפרעה, ואם כן אפילו אם בשעת הלואה היה לו ליקח ערבים ולא לקח, אפילו הכי אינו יכול לחזור ולתבוע מן הערבים אחר שפרעו הלוה, ואין לחלק בין שפרעו הלוה בעצמו לשפרעו ע"י אחרים, דכיון שבשעת הלואה לא היה לו ליקח ערבים, אין זה בקנס הלוה ולכן אפילו הוסיף הלוה ופרעם אחר שפרעו הלוה בעצמו, אינו יכול לחזור ולתבוע מן הערב

ואם אין לו שלוחים אחרים ואתה אתה שלוחו בדבר פשיטא שהוא שלוחך ואין לו רשות לחזור בו ואפילו אמר לו אל תעשה שלוחי אלא לאחר אינו יכול לחזור בו שהרי אתה שלוחו בדבר

השלוח לבל יעכב השלוח ואפילו אם השלוח יודע שהשליח עושה שלא כהוגן ומעכב ואינו מוסר לו הדבר ששלחו בו אלא אם כן

ויהי ליום ההוא ויקם [illegible] ויאמר אל בניו ואל כל בני ביתו שמעו נא בני ביתי ואזנו אמרי פי כי אמרתי אתכם היום ביום מותי ואני הולך לי אל ארץ לא שבתי משם ולא אשוב עוד אליה ועתה בני ביתי אל תמרדו בי ואל תמרדו בדברי ואל תמרדו בתורת ה' אלהיכם אשר נתן לכם ביד משה עבדו ואל תמרדו בדברי ספרי הקדש אשר נתנו לכם ביד נביאי ה' אלהיכם ואל תמרדו בדברי חכמי ישראל אשר ישבו בכל דור ודור בכל מקום ומקום אשר יהיו בו ישראל כי כל אלה הם דברי ה' אלהיכם אשר נתן לכם ביד משה עבדו ביום אשר ציוה אותו ה' אלהיכם לדבר אליכם ואל תמרדו בדבר

ס׳ הקדמה שנשנה בה״ק ואין לשנות ממנה אפילו אות אחת ואפילו קוץ של אות ואפילו כוונה שבכוונות שבה ואפילו כוונה שבכוונה שבה ואפילו כוונה שבכוונה שבכוונה שבה ואפילו כוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבה ואפילו כוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבה ואפילו כוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבה ואפילו כוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבה ואפילו כוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבה ואפילו כוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבה ואפילו כוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבה ואפילו כוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבה ואפילו כוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבה ואפילו כוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבה ואפילו כוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבה ואפילו כוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבה ואפילו כוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבה ואפילו כוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבה ואפילו כוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבכוונה שבה ואפילו כוונה שבכ

ס' קפט [illegible]

ס' קצא

ס' קצב

ס' קצג

ואמרו לו אין לנו אלא אחד ואתה מבקש לשלחנו ממך
ואמר להם אם כן אין אתם ראויים לו
ואמרו לו אין לנו אלא אחד ואתה מבקש לשלחנו ממך
ואמר להם אם כן אין אתם ראויים לו

ואם אין לו אלא אחד מהם אין לו אלא זה שיש לו. ואם יש לו שניהם אין לו אלא אחד מהם.

ואי לא אמרת הכי אמאי חייב לשלם ליה ניזקא דידיה הא אמרינן לעיל דאין אדם מזיק בשל חבירו ואין אדם נזקק בשל חבירו אלא ודאי הכי קאמר ליה א

ולא יוכל לעמוד בפני אויביו כי אם בעזרת ה׳ ובתפלה אליו ובתשובה שלמה לפניו
ולכן אחר שנתן לנו ה׳ את הארץ הזאת לנחלה ולמורשה ולא בצדקתנו ובישרת לבבנו
כי אחר שחטאנו לו ומרדנו בו ולא שמענו בקולו הביא עלינו את כל הרעה הזאת
ועתה בהיותנו בצר לנו ובכל הדברים האלה אשר מצאונו בגלות הרחוק והקרוב
ובכל הארצות אשר הדיחנו שמה ה׳ אלהינו ושבנו עד ה׳ אלהינו ושמענו בקולו
ככל אשר צוה אותנו עבדו משה בספר התורה הזה הנה אנחנו לפניך בדברינו
האלה ובתפלתנו הזאת ובתחנוננו הנמרצים לפניך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו
ובתשובתנו השלמה אליך בכל לבבנו ובכל נפשנו ובכל מאודנו ובשוב לבבנו
ונפשנו אליך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו ובשוב כל מה שעשינו ועברנו ופשענו
וחטאנו לפניך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו ובשוב כל מה שעשו לנו ובאנו עליהם
בגלות הרחוק והקרוב ובכל הארצות אשר הדיחנו שמה ה׳ אלהינו ושבנו עד ה׳
אלהינו ושמענו בקולו ככל אשר צוה אותנו עבדו משה בספר התורה הזה הנה
אנחנו לפניך בדברינו האלה ובתפלתנו הזאת ובתחנוננו הנמרצים לפניך ה׳
אלהינו ואלהי אבותינו ובשוב לבבנו ונפשנו אליך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו
ובשוב כל מה שעשינו ועברנו ופשענו וחטאנו לפניך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו
ובשוב כל מה שעשו לנו ובאנו עליהם בגלות הרחוק והקרוב ובכל הארצות אשר
הדיחנו שמה ה׳ אלהינו ושבנו עד ה׳ אלהינו ושמענו בקולו ככל אשר צוה אותנו
עבדו משה בספר התורה הזה הנה אנחנו לפניך בדברינו האלה ובתפלתנו הזאת
ובתחנוננו הנמרצים לפניך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו ובשוב לבבנו ונפשנו
אליך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו ובשוב כל מה שעשינו ועברנו ופשענו וחטאנו
לפניך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו ובשוב כל מה שעשו לנו ובאנו עליהם בגלות
הרחוק והקרוב ובכל הארצות אשר הדיחנו שמה ה׳ אלהינו ושבנו עד ה׳ אלהינו
ושמענו בקולו ככל אשר צוה אותנו עבדו משה בספר התורה הזה הנה אנחנו
לפניך בדברינו האלה ובתפלתנו הזאת ובתחנוננו הנמרצים לפניך ה׳ אלהינו
ואלהי אבותינו ובשוב לבבנו ונפשנו אליך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו ובשוב
כל מה שעשינו ועברנו ופשענו וחטאנו לפניך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו
ובשוב כל מה שעשו לנו ובאנו עליהם בגלות הרחוק והקרוב ובכל הארצות
אשר הדיחנו שמה ה׳ אלהינו ושבנו עד ה׳ אלהינו ושמענו בקולו ככל אשר
צוה אותנו עבדו משה בספר התורה הזה הנה אנחנו לפניך בדברינו האלה
ובתפלתנו הזאת ובתחנוננו הנמרצים לפניך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו
ובשוב לבבנו ונפשנו אליך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו ובשוב כל מה שעשינו
ועברנו ופשענו וחטאנו לפניך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו ובשוב כל מה
שעשו לנו ובאנו עליהם בגלות הרחוק והקרוב ובכל הארצות אשר הדיחנו
שמה ה׳ אלהינו ושבנו עד ה׳ אלהינו ושמענו בקולו ככל אשר צוה אותנו
עבדו משה בספר התורה הזה הנה אנחנו לפניך בדברינו האלה ובתפלתנו
הזאת ובתחנוננו הנמרצים לפניך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו ובשוב לבבנו
ונפשנו אליך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו ובשוב כל מה שעשינו ועברנו
ופשענו וחטאנו לפניך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו ובשוב כל מה שעשו לנו
ובאנו עליהם בגלות הרחוק והקרוב ובכל הארצות אשר הדיחנו שמה ה׳
אלהינו ושבנו עד ה׳ אלהינו ושמענו בקולו ככל אשר צוה אותנו עבדו
משה בספר התורה הזה הנה אנחנו לפניך בדברינו האלה ובתפלתנו הזאת
ובתחנוננו הנמרצים לפניך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו ובשוב לבבנו
ונפשנו אליך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו ובשוב כל מה שעשינו ועברנו
ופשענו וחטאנו לפניך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו ובשוב כל מה שעשו
לנו ובאנו עליהם בגלות הרחוק והקרוב ובכל הארצות אשר הדיחנו שמה
ה׳ אלהינו ושבנו עד ה׳ אלהינו ושמענו בקולו ככל אשר צוה אותנו
עבדו משה בספר התורה הזה הנה אנחנו לפניך בדברינו האלה ובתפלתנו
הזאת ובתחנוננו הנמרצים לפניך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו ובשוב
לבבנו ונפשנו אליך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו ובשוב כל מה שעשינו
ועברנו ופשענו וחטאנו לפניך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו ובשוב כל
מה שעשו לנו ובאנו עליהם בגלות הרחוק והקרוב ובכל הארצות אשר
הדיחנו שמה ה׳ אלהינו ושבנו עד ה׳ אלהינו ושמענו בקולו ככל אשר
צוה אותנו עבדו משה בספר התורה הזה הנה אנחנו לפניך בדברינו
האלה ובתפלתנו הזאת ובתחנוננו הנמרצים לפניך ה׳ אלהינו ואלהי
אבותינו ובשוב לבבנו ונפשנו אליך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו
ובשוב כל מה שעשינו ועברנו ופשענו וחטאנו לפניך ה׳ אלהינו
ואלהי אבותינו ובשוב כל מה שעשו לנו ובאנו עליהם בגלות הרחוק
והקרוב ובכל הארצות אשר הדיחנו שמה ה׳ אלהינו ושבנו עד ה׳
אלהינו ושמענו בקולו ככל אשר צוה אותנו עבדו משה בספר התורה
הזה הנה אנחנו לפניך בדברינו האלה ובתפלתנו הזאת ובתחנוננו
הנמרצים לפניך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו ובשוב לבבנו ונפשנו
אליך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו ובשוב כל מה שעשינו ועברנו
ופשענו וחטאנו לפניך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו ובשוב כל מה
שעשו לנו ובאנו עליהם בגלות הרחוק והקרוב ובכל הארצות אשר
הדיחנו שמה ה׳ אלהינו ושבנו עד ה׳ אלהינו ושמענו בקולו ככל
אשר צוה אותנו עבדו משה בספר התורה הזה הנה אנחנו לפניך
בדברינו האלה ובתפלתנו הזאת ובתחנוננו הנמרצים לפניך ה׳
אלהינו ואלהי אבותינו ובשוב לבבנו ונפשנו אליך ה׳ אלהינו
ואלהי אבותינו ובשוב כל מה שעשינו ועברנו ופשענו וחטאנו
לפניך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו ובשוב כל מה שעשו לנו
ובאנו עליהם בגלות הרחוק והקרוב ובכל הארצות אשר הדיחנו
שמה ה׳ אלהינו ושבנו עד ה׳ אלהינו ושמענו בקולו ככל אשר
צוה אותנו עבדו משה בספר התורה הזה הנה אנחנו לפניך
בדברינו האלה ובתפלתנו הזאת ובתחנוננו הנמרצים לפניך

Ex Libris Seminarii Rabbinici Berolinensis

Hebraica

Judaica

Hebr. 4° 1

Anno

ואין לו לשון הרע ולא לשון הרע ולא לשון הרע ולא

ולכן אין לחוש לזה כלל. ואפילו אם נאמר שהוא מין אחר, אין לחוש לזה כלל, שהרי אין לנו שום ראיה שהוא מין אחר,

ולא יהיה לו שום ענין בזה. ואם כן אין לו שום טענה בזה. ואם כן אין לו שום טענה בזה.

ולא יהיה לו שום ענין בזה. ואם כן אין לו שום טענה בזה. ואם כן אין לו שום טענה בזה.

ולא יהיה לו שום ענין בזה. ואם כן אין לו שום טענה בזה. ואם כן אין לו שום טענה בזה.

ולא יהיה לו שום ענין בזה. ואם כן אין לו שום טענה בזה. ואם כן אין לו שום טענה בזה.

ולא יהיה לו שום ענין בזה. ואם כן אין לו שום טענה בזה. ואם כן אין לו שום טענה בזה.

ולא יהיה לו שום ענין בזה. ואם כן אין לו שום טענה בזה. ואם כן אין לו שום טענה בזה.

ולא יהיה לו שום ענין בזה. ואם כן אין לו שום טענה בזה. ואם כן אין לו שום טענה בזה.

ולא יהיה לו שום ענין בזה. ואם כן אין לו שום טענה בזה. ואם כן אין לו שום טענה בזה.

ולא יהיה לו שום ענין בזה. ואם כן אין לו שום טענה בזה. ואם כן אין לו שום טענה בזה.

ולא יהיה לו שום ענין בזה. ואם כן אין לו שום טענה בזה. ואם כן אין לו שום טענה בזה.

ליכא למימר שם לא היה מפרש רבי שהרי שנה שם בברייתא דבית שמאי ובית הלל ואמר רבי שמעון בן גמליאל שם לא היה מפרש רבי אלא

ולא יכול לומר שהוא מחמת שהוא מחמת שהוא מחמת

ולא יהיה לו שום ספק בדבר ולא יוכל לומר שלא ידע שהוא אסור ולא יהיה לו שום תירוץ

ואם תאמר מה טעם לא פירש הכתוב בלשון ברור שיהיה מפורש לכל אדם ולא הצריך לחכמים לדרוש ולחקור בו ולהוציא ממנו דברים נסתרים ועמוקים, הנה זה מפני שהכתוב לא נתכוון בו אלא לגלות לנו ענין אחד מן הענינים הנמצאים בעולם, ולא נתכוון בו לגלות לנו שום ענין אחר מן הענינים, ולפיכך לא הצריך לחכמים לדרוש ולחקור בו ולהוציא ממנו דברים נסתרים ועמוקים, כי אין בו שום ענין אחר מן הענינים שנצטרך לדרוש ולחקור בו ולהוציא ממנו דברים נסתרים ועמוקים, אבל הכתוב נתכוון בו לגלות לנו ענין אחד מן הענינים הנמצאים בעולם, והוא ענין הנבואה ומה הוא ומה מעלתו ומה הוא הדבר שיתכן שיתנבא בו האדם ומה הוא הדבר שאי אפשר שיתנבא בו האדם, ולפיכך

ר׳ שלמה מלך ביפו ומת בלי בנים זכרים ואחיו מלך אחריו אבל
מעשיו היו רעים ולא הלך בדרכי אביו ואחיו ולא עשה ישר בעיני
ה׳ ולא הלך בדרכי אחיו ואביו ולא עשה כמעשיהם ולא הלך בדרכי
אחיו ואביו אלא עשה הרעות יותר מכולם ולא היה לבו שלם עם
ה׳ אלהיו כלבב אחיו ואביו ולא הלך בדרכיהם ולא עשה כמעשיהם
ולא היה לבו שלם עם ה׳ אלהיו כלבב אחיו ואביו ולא הלך בדרכיהם
ולא עשה כמעשיהם ולא היה לבו שלם עם ה׳ אלהיו כלבב אחיו ואביו
ולא הלך בדרכיהם ולא עשה כמעשיהם ולא היה לבו שלם עם ה׳ אלהיו
כלבב אחיו ואביו ולא הלך בדרכיהם ולא עשה כמעשיהם ולא היה לבו
שלם עם ה׳ אלהיו כלבב אחיו ואביו ולא הלך בדרכיהם ולא עשה
כמעשיהם ולא היה לבו שלם עם ה׳ אלהיו כלבב אחיו ואביו ולא הלך
בדרכיהם ולא עשה כמעשיהם ולא היה לבו שלם עם ה׳ אלהיו כלבב
אחיו ואביו ולא הלך בדרכיהם ולא עשה כמעשיהם ולא היה לבו שלם
עם

ולא יאמר לו אינו . אפשר שהיה לו ספק אחר שאינו יודע אם עשאו או לא ומ"מ אינו יכול לישבע שלא עשאו ולכן אינו נשבע כלל ומשלם . וא

אח"כ, כשיש לו ב' ראיות שהוא שלו, אלא שאחד מהם הוא ראיה ברורה יותר מחבירתה, כגון שאחד מהם הוא ראיה ברורה שהוא שלו, והשני הוא ראיה שהוא שלו, אבל אינה ברורה כל כך כמו הראשונה, אלא שיש בה ספק מועט שאינו שלו, אבל הוא ספק מועט מאד, עד שאין לחוש לו כלל, ואפילו הכי אמרינן דכיון שיש לו ב' ראיות, אחת ברורה ואחת שאינה ברורה כל כך, אלא שיש בה ספק מועט מאד, עד שאין לחוש לו כלל, הרי הוא כאילו יש לו ב' ראיות ברורות, ואין לחלק בין ראיה לראיה, ואפילו אם הראיה שאינה ברורה כל כך, הוא מפני שהוא מסופק בה אם הוא שלו, אם לאו, אלא שיש לו ראיה ברורה שהוא שלו, אבל אם הראיה שאינה ברורה כל כך, הוא מפני שהוא מסופק בה אם הוא שלו, אם לאו, ואין לו ראיה ברורה שהוא שלו, אלא שיש לו ראיה אחרת שהוא שלו, אבל אינה ברורה כל כך כמו הראשונה, אלא שיש בה ספק מועט שאינו שלו, אבל הוא ספק מועט מאד, עד שאין לחוש לו כלל, א

ואין לשון זה מצוי בשום מקום אלא בדבר שהוא מלוכלך ומגונה ומאוס ומכוער ומטונף ומזוהם ומסריח ומבאיש ומקולקל ומקולל ומחורבן ומשומם ומשוקץ ומתועב ומרוחק ומנודה ומנוגע ומנוקף ומנוקד ומנוקב ומנוקר ומנוקש ומנוקם ומנוקה ומנוקע ומנוקל ומנוקן ומנוקס ומנוקת ומנוקח ומנוקט

ומיהו לפי מה שכתבתי לעיל בשם הרמב"ן ז"ל דאפילו בשאר ימות השנה אין מוציאין ספר תורה מן הארון אלא לצורך קריאה בלבד, ולא לצורך הגבהה וגלילה, ואפילו לצורך קריאה אין מוציאין אלא ספר תורה שיש בו ג' פרשיות, ואין מוציאין ספר שיש בו ב' פרשיות אלא לצורך ב' בני אדם, ואין מוציאין ספר שיש בו פרשה אחת אלא לצורך ג' בני אדם, ואין מוציאין ספר שיש בו ג' פרשיות אלא לצורך ג' בני אדם

ומזה נראה שאין לומר שהוא מפני שהוא מחוסר אכילה, שהרי אפילו אם אכל כזית ביום ראשון ולא אכל עוד עד יום שלישי, הרי הוא מחוסר אכילה ואינו מטמא במשא, שהרי אין לו אלא טומאת ערב, ואפילו הכי א

ליה מלכא ליה מוכח דמשום הכי לא רצה לקבל ממנו אלא ג' מאות ולא יותר משום דאמר ליה דאי לא יהיב ליה ג' מאות לא יהיב ליה כלום ואי יהיב ליה יותר מג' מאות לא יהיב ליה ג' מאות אלא כלום ואי יהיב ליה ג' מאות יהיב ליה כלום ואי יהיב ליה יותר מג' מאות

ס"ת שנשרף בשריפת בית הכנסת בשנת תרפ"ט. ספר התורה נכתב בשנת תרכ"ב בעיר [illegible] ונתרם לבית הכנסת בשנת תרכ"ג על ידי [illegible]. הספר כולל את חמשת חומשי תורה בכתב סת"ם מהודר, עם כתרים ותגים. בסוף ספר דברים נכתבו שירת האזינו וברכת משה. הספר נמצא בארון הקודש בבית הכנסת עד שנת תרצ"ח, אז הועבר לבית הכנסת החדש. בשנת תשי"ב נמסר לבית הכנסת בעיר [illegible] לאחר שנמצא כי חסרים בו [illegible] דפים. הספר נמצא כיום בבית הכנסת [illegible] ומשמש בקריאה בשבתות ובמועדים.

ואם לא יוכל לו אלא בשנים יעשה שנים ויחזיר אחד. ואם אין לו אלא אחד יעשה אחד ויחזיר. ואם אין לו אלא אחד ואין לו אחר ואין לו מעות לקנות אחר יחזיר את הישן. ואם אין לו אלא אחד ואין לו אחר ואין לו מעות לקנות אחר ואין לו ישן להחזיר יעשה אחד ויחזיר. ואם אין לו אלא אחד ואין לו אחר ואין לו מעות לקנות אחר ואין לו ישן להחזיר ואין לו חדש לעשות יעשה אחד ויחזיר. ואם אין לו אלא אחד ואין לו אחר ואין לו מעות לקנות אחר ואין לו ישן להחזיר ואין לו חדש לעשות ואין לו חדש לעשות יעשה אחד ויחזיר. ואם אין לו אלא אחד ואין לו אחר ואין לו מעות לקנות אחר ואין לו ישן להחזיר ואין לו חדש לעשות ואין לו חדש לעשות ואין לו חדש לעשות יעשה אחד ויחזיר. ואם אין לו אלא אחד ואין לו אחר ואין לו מעות לקנות אחר ואין לו ישן להחזיר ואין לו חדש לעשות ואין לו חדש לעשות ואין לו חדש לעשות ואין לו חדש לעשות יעשה אחד ויחזיר. ואם אין לו אלא אחד ואין לו אחר ואין לו מעות לקנות אחר ואין לו ישן להחזיר ואין לו חדש לעשות ואין לו חדש לעשות ואין לו חדש לעשות ואין לו חדש לעשות ואין לו חדש לעשות יעשה אחד ויחזיר. ואם אין לו אלא אחד ואין לו אחר ואין לו מעות לקנות אחר ואין לו ישן להחזיר ואין לו חדש לעשות ואין לו חדש לעשות ואין לו חדש לעשות ואין לו חדש לעשות ואין לו חדש לעשות ואין לו חדש לעשות יעשה אחד ויחזיר. ואם אין לו אלא אחד ואין לו אחר ואין לו מעות לקנות אחר ואין לו ישן להחזיר ואין לו חדש לעשות ואין לו חדש לעשות ואין לו חדש לעשות ואין לו חדש לעשות ואין לו חדש לעשות ואין לו חדש לעשות ואין לו חדש לעשות יעשה אחד ויחזיר. ואם אין לו אלא אחד ואין לו אחר ואין לו מעות לקנות אחר ואין לו ישן להחזיר ואין לו חדש לעשות ואין לו חדש לעשות ואין לו חדש לעשות ואין לו חדש לעשות ואין לו חדש לעשות ואין לו חדש לעשות ואין לו חדש לעשות ואין לו חדש לעשות יעשה אחד ויחזיר. ואם אין לו אלא אחד ואין לו אחר ואין לו מעות לקנות אחר ואין לו ישן להחזיר ואין לו חדש לעשות

ואם לא יהיה לו מה לאכול ולא יהיה לו מה ללבוש ולא יהיה לו מה לשתות ולא יהיה לו מה לשכב עליו ולא יהיה לו מה לכסות עליו ולא יהיה לו מה לשים בכליו ולא יהיה לו מה לשים בכלי ביתו ולא יהיה לו מה לשים בכלי שולחנו ולא יהיה לו מה לשים בכלי מטתו ולא יהיה לו מה לשים בכלי כסאו ולא יהיה לו מה לשים בכלי רגליו ולא יהיה לו מה לשים בכלי ידיו ולא יהיה לו מה לשים בכלי פיו ולא יהיה לו מה לשים בכלי אזניו ולא יהיה לו מה לשים בכלי עיניו ולא יהיה לו מה לשים בכלי חוטמ

[illegible] ואי לא [illegible] ואי לא [illegible] ואי לא [

לפיכך אין הרבים נושאין ונותנין בו ואין הרבים מקדישין בו ואין הרבים מחרימין בו ואין הרבים מנדין בו ואין הרבים עושין בו שום מעשה ואין הרבים מבטלין בו שום מצוה ואין הרבים מתעסקין בו בשום דבר שא

ס"ד רצ"ב אלא שהסניגור לומד מלשון הכתוב שכתב לא יעשה לו כאשר עשה לאחיו ולא כתב לא יעשה לו כאשר עשה לאחיו ולא כתב לא יעשה לו כאשר עשה לאחיו ולא כ

ד פרוש הכתוב הזה בא לומר שלא יעלה על דעתו של אדם שמי שהוא מתנדב בדבר מה שהוא מן הבהמה הטהורה שיהא מותר לו לאכלה אלא אם כן הקריבה לשם נדבה ואם לא הקריבה לשם נדבה אלא לשם אכילה אסורה לו לאכלה ואפילו הקריבה לשם נדבה אלא שלא הקריבה לשם נדבה בעזרה אלא בבמה אסורה לו לאכלה ואפילו הקריבה לשם נדבה בעזרה אלא שלא הקריבה לשם נדבה בכלי שרת אלא בכלי חול אסורה לו לאכלה ואפילו הקריבה לשם נדבה בעזרה בכלי שרת אלא שלא הקריבה לשם נדבה בשחיטה אלא בקבלה אסורה לו לאכלה ואפילו הקריבה לשם נדבה בעזרה בכלי שרת בשחיטה אלא שלא הקריבה לשם נדבה בזריקה אלא בהולכה אסורה לו לאכלה ואפילו הקריבה לשם נדבה בעזרה בכלי שרת בשחיטה בזריקה אלא שלא הקריבה לשם נדבה בהקטרה אלא בהולכה אסורה לו לאכלה ואפילו הקריבה לשם נדבה בעזרה בכלי שרת בשחיטה בזריקה בהקטרה אלא שלא הקריבה לשם נדבה בהקטרת אימורים אלא בהקטרת איברים אסורה לו לאכלה ואפילו הקריבה לשם נדבה בעזרה בכלי שרת בשחיטה בזריקה בהקטרת אימורים אלא שלא הקריבה לשם נדבה בהקטרת אימורים בזמנן אלא בלילה אסורה לו לאכלה ואפילו הקריבה לשם נדבה בעזרה בכלי שרת בשחיטה בזריקה בהקטרת אימורים בזמנן אלא שלא הקריבה לשם נדבה בהקטרת אימורים בזמנן ביום אלא בלילה אסורה לו לאכלה ואפילו הקריבה לשם נדבה בעזרה בכלי שרת בשחיטה בזריקה בהקטרת אימורים בזמנן ביום אלא שלא הקריבה לשם נדבה בהקטרת אימורים בזמנן ביום ובמקומן אלא במקום אחר אסורה לו לאכלה ואפילו הקריבה לשם נדבה בעזרה בכלי שרת בשחיטה בזריקה בהקטרת אימורים בזמנן ביום ובמקומן אלא שלא הקריבה לשם נדבה בהקטרת אימורים בזמנן ביום ובמקומן בשחרית אלא במנחה אסורה לו לאכלה ואפילו הקריבה לשם נדבה בעזרה בכלי שרת בשחיטה בזריקה בהקטרת אימורים בזמנן ביום ובמקומן בשחרית אלא שלא הקריבה לשם נדבה בהקטרת אימורים בזמנן ביום ובמקומן בשחרית ובמנחה אלא במנחה בלבד אסורה לו לאכלה ואפילו הקריבה לשם נדבה בעזרה בכלי שרת בשחיטה בזריקה בהקטרת אימורים בזמנן ביום ובמקומן בשחרית ובמנחה

ואפילו אם הוא מלוה בשטר ואין לו אלא שטר אחד ואין לו עדים אלא על שטר זה בלבד ואין לו שום ראיה אחרת אלא שטר זה ועדים אלו

ואמר ר' אבא בר כהנא אמר ר' יוחנן כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו הוא מתלמידיו של אברהם אבינו עין טובה ורוח נמוכה ונפש שפלה עין טובה דכתיב (בראשית יג) וישא לוט את עיניו וגו' ורוח נמוכה דכתיב (בראשית יח) ואנכי עפר ואפר ונפש שפלה דכתיב (בראשית כב) ואנכי אשתחוה אליכם ואומר ר' יוחנן כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו הוא מתלמידיו של יעקב אבינו עין רעה ורוח גבוהה ונפש רחבה עין רעה דכתיב (בראשית מח) ויעקב זקן בא בימים וגו' ורוח גבוהה דכתיב (בראשית כח) ויחלום והנה סלם וגו' ונפש רחבה דכתיב (בראשית כט) ויאהב יעקב את רחל ואומר ר' יוחנן כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו הוא מתלמידיו של בלעם הרשע עין רעה ורוח גבוהה ונפש רחבה עין רעה דכתיב (במדבר כב) ויאמר בלעם אל עבדי אלהים וגו' ורוח גבוהה דכתיב (במדבר כב) ויאמר בלעם אל מלאך ה' הלא אם שכר יתן לי בלק וגו' ונפש רחבה דכתיב (במדבר כב) לא אוכל לעבור את פי ה' אלהי לעשות קטנה או גדולה ואומר ר' יוחנן כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו הוא מתלמידיו של משה רבינו ענוה ופחד חטא ושפלות רוח ענוה דכתיב (במדבר יב) והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה ופחד חטא דכתיב (שמות ג) ויירא משה כי ירא מהביט אל האלהים ושפלות רוח דכתיב (שמות טז) ונחנו מה כי תלונותיכם אינם עלינו כי אם על ה' ואומר ר' יוחנן כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו הוא מתלמידיו של יהושע בן נון עין יפה ולב טוב ושפלות רוח עין יפה דכתיב (שמות לג) ונער יהושע בן נון לא ימיש מתוך האהל ולב טוב דכתיב (במדבר יד) ויהושע בן נון ויפנחס בן אלעזר מן התרים את הארץ אשר תרו לתור אותה ושפלות רוח דכתיב (במדבר כז) ויקח יהושע את כלב ויעמידהו לפני אלעזר הכהן ואומר ר' יוחנן כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו הוא מתלמידיו של דוד המלך עין יפה ולב טוב ושפלות רוח עין יפה דכתיב (שמואל א טז) ויאמר שמואל אל ישי הגער הזה ויאמר עוד כל הנערים ולב טוב דכתיב (שמואל א כד) ויהי אחרי כן ויכה לב דוד אותו על אשר כרת את כנף מעיל שאול ושפלות רוח דכתיב (שמואל ב טו) ויאמר דוד לאחיתופל עצה רעה אשר תיעץ את אבשלום ואת האבות ואומר ר' יוחנן כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו הוא מתלמידיו של שמואל הרמתי עין יפה ולב טוב ושפלות רוח עין יפה דכתיב (שמואל א ב) ויאמר שמואל אל כל בית ישי ולב טוב דכתיב (שמואל א ג) ויאמר שמואל הגד נא לי את אשר דבר ה' אליך ושפלות רוח דכתיב (שמואל א ט) ויען שאול ויאמר הלא בן ימיני אנכי ואומר ר' יוחנן כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו הוא מתלמידיו של אליהו התשבי עין יפה ולב טוב ושפלות רוח עין יפה דכתיב (מלכים א יז) ויאמר אליהו התשבי מתושבי גלעד אל אחאב וגו' ולב טוב דכתיב (מלכים א יח) ויאמר אליהו אל אחאב עלה אכול ושתה ושפלות רוח דכתיב (מלכים א יט) ויבא שם אל המערה וילן שם ואומר ר' יוחנן כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו הוא מתלמידיו של אלישע בן שפט עין יפה ולב טוב ושפלות רוח עין יפה דכתיב (מלכים א יט) ויחרש בשנים עשר צמדים לפניו ולב טוב דכתיב (מלכים ב ב) ויאמר אליהו אל אלישע שב נא פה כי ה' שלחני ושפלות רוח דכתיב (מלכים ב ג) ויאמר יהושפט יש פה נביא לה' ואומר ר' יוחנן כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו הוא מתלמידיו של יונה בן אמתי עין יפה ולב טוב ושפלות רוח עין יפה דכתיב (יונה ג) ויהי דבר ה' אל יונה שנית לאמר ולב טוב דכתיב (יונה ד) ויאמר ה' היטב חרה לך על הקיקיון ושפלות רוח דכתיב (יונה א) ויאמר אליהם מה מלאכתך ומאין תבוא מה מעירך ואי זה עמך ואומר ר' יוחנן כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו הוא מתלמידיו של עמוס הנוקד עין יפה ולב טוב ושפלות רוח עין יפה דכתיב (עמוס ז) כה הראני אדני ה' והנה יוצר גבים ולב טוב דכתיב (עמוס ג) הנבעתה בעיר רעה ושפלות רוח דכתיב (עמוס ז) ואמר לא נביא אנכי ואומר ר' יוחנן כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו הוא מתלמידיו של ישעיה בן אמוץ עין יפה ולב טוב ושפלות רוח עין יפה דכתיב (ישעיה ו) ואשמע את קול ה' אומר וגו' ולב טוב דכתיב (ישעיה ח) הנה אנכי והילדים אשר נתן לי ה' ושפלות רוח דכתיב (ישעיה ו) ואמר אוי לי כי נדמיתי כי איש טמא שפתים אנכי ואומר ר' יוחנן כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו הוא מתלמידיו של ירמיה הכהן עין יפה ולב טוב ושפלות רוח עין יפה דכתיב (ירמיה ל) ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם ה' ולב טוב דכתיב (ירמיה ח) מבלי אין צרי בגלעד אם רפא אין שם ושפלות רוח דכתיב (ירמיה א) ואמר אהה ה' אלהים הנה לא ידעתי כי נער אנכי ואומר ר' יוחנן כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו הוא מתלמידיו של יחזקאל בן בוזי עין יפה ולב טוב ושפלות רוח עין יפה דכתיב (יחזקאל ח) ואשא עיני דרך צפונה ולב טוב דכתיב (יחזקאל ג) ואבוא אל הגולה אל בני עמי ושפלות רוח דכתיב (יחזקאל ב) ויאמר אלי בן אדם על רגליך ואומר ר' יוחנן כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו הוא מתלמידיו של דניאל עין יפה ולב טוב ושפלות רוח עין יפה דכתיב (דניאל ב) ויאמר דניאל ולב טוב דכתיב (דניאל ב) ואתה דניאל חכמת אלהיך אשר בידך ושפלות רוח דכתיב (דניאל ב) ואני לא בחכמה אשר בי מכל החיים וגו' ואומר ר' יוחנן כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו הוא מתלמידיו של חנניה מישאל ועזריה עין יפה ולב טוב ושפלות רוח עין יפה דכתיב (דניאל ג) אז גבוכדנצר תמה וגו' ולב טוב דכתיב (דניאל ג) ויאמרו לא נכון לנו ושפלות רוח דכתיב (דניאל ג) ואנחנו מכל גוים שפלנו היום בכל הארץ ואומר ר' יוחנן כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו הוא מתלמידיו של מרדכי היהודי עין יפה ולב טוב ושפלות רוח עין יפה דכתיב (אסתר ב) ומרדכי יושב בשער המלך ולב טוב דכתיב (אסתר ד) ויגד מרדכי את כל אשר קרהו ושפלות רוח דכתיב (אסתר ו) ויאמר המן אל המלך האיש אשר המלך חפץ ביקרו ואומר ר' יוחנן כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו הוא מתלמידיו של עזרא הסופר עין יפה ולב טוב ושפלות רוח עין יפה דכתיב (עזרא ז) כי עזרא הכין לבבו וגו' ולב טוב דכתיב (עזרא ז) ואני החלותי ושפלות רוח דכתיב (עזרא ט) ואני כשמעי את הדבר הזה קרעתי את בגדי ואת מעילי ואומר ר' יוחנן כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו הוא מתלמידיו של נחמיה בן חכליה עין יפה ולב טוב ושפלות רוח עין יפה דכתיב (נחמיה ב) ואשא עיני ואראה והנה אנשים וגו' ולב טוב דכתיב (נחמיה ב) ואשא את לבי ושפלות רוח דכתיב (נחמיה ב) ואני לא הגדתי מה אלהי נתן בלבי ואומר ר' יוחנן כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו הוא מתלמידיו של דניאל עין יפה ולב טוב ושפלות רוח עין יפה דכתיב (דניאל ב) ויאמר דניאל ולב טוב דכתיב (דניאל ב) ואתה דניאל חכמת אלהיך אשר בידך ושפלות רוח דכתיב (דניאל ב) ואני לא בחכמה אשר בי מכל החיים וגו' ואומר ר' יוחנן כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו הוא מתלמידיו של חנניה מישאל ועזריה עין יפה ולב טוב ושפלות רוח עין יפה דכתיב (דניאל ג) אז גבוכדנצר תמה וגו' ולב טוב דכתיב (דניאל ג) ויאמרו לא נכון לנו ושפלות רוח דכתיב (דניאל ג) ואנחנו מכל גוים שפלנו היום בכל הארץ ואומר ר' יוחנן כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו הוא מתלמידיו של מרדכי היהודי עין יפה ולב טוב ושפלות רוח עין יפה דכתיב (אסתר ב) ומרדכי יושב בשער המלך ולב טוב דכתיב (אסתר ד) ויגד מרדכי את כל אשר קרהו ושפלות רוח דכתיב (אסתר ו) ויאמר המן אל המלך האיש אשר המלך חפץ ביקרו ואומר ר' יוחנן כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו הוא מתלמידיו של עזרא הסופר עין יפה ולב טוב ושפלות רוח עין יפה דכתיב (עזרא ז) כי עזרא הכין לבבו וגו' ולב טוב דכתיב (עזרא ז) ואני החלותי ושפלות רוח דכתיב (עזרא ט) ואני כשמעי את הדבר הזה קרעתי את בגדי ואת מעילי ואומר ר' יוחנן כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו הוא מתלמידיו של נחמיה בן חכליה עין יפה ולב טוב ושפלות רוח עין יפה דכתיב (נחמיה ב) ואשא עיני ואראה והנה אנשים וגו' ולב טוב דכתיב (נחמיה ב) ואשא את לבי ושפלות רוח דכתיב (נחמיה ב) ואני לא הגדתי מה אלהי נתן בלבי

ואם לא יהיה לו בנים ונתן את נחלתו לאחרים אין לו רשות לחזור ולומר
שהם יחזירו לו כשיגדל בניו שהרי לא נתן להם אלא בתנאי זה ואין
לך תנאי בטל יותר מזה שהרי אין לו בנים ואפילו יהיו לו בנים
אחר כך אין בניו יורשים את אביהם שהרי נתן נחלתו לאחרים
ואין לו עכשיו כלום ואין בניו יורשים את אביהם כלום ואם
מת הוא ובניו קטנים אין אחיו יורשים את נחלתו אלא הרי
הוא כאחד מן הגוים ואין בניו יורשים את אביהם כלום
ואין אחיו יורשים את נחלתו אלא הרי הוא כאחד מן הגוים
ואין בניו יורשים את אביהם כלום ואין אחיו יורשים את
נחלתו אלא הרי הוא כאחד מן הגוים ואין בניו יורשים את
אביהם כלום ואין אחיו יורשים את נחלתו אלא הרי הוא
כאחד מן הגוים ואין בניו יורשים את אביהם כלום ואין

ס"ד ש"ל איך בהיותי בשנת תקפ"ו בחודש אייר ראיתי בעיני ספר אחד בכתב יד שהיה

" הלל שלשה "

ב"ש סי' ל"ג ס"ק ל"ג ובזה"ל ומ"ש הרמ"א ואם הוא מפורש בכתובה וכו' עיין בתשובת מהר"ם מינץ סי' ק"ו ובתשובת מהרי"ל סי' קי"ב ובתשובת מהר"ש סי' ל"ב ובתשובת מהר"י בי רב סי' ס"ב ובתשובת מהר"י מולין סי' ק"ב ובתשובת מהר"ם בן חביב סי' ק"ל ובתשובת מהר"ם בן חביב סי' ק"ל ובתשובת מהר"ם בן חביב סי' ק"ל

ב"ה

ומה שכתב מהר"ר יוסף ז"ל שאין לנו לחוש לדברי הרמב"ם ז"ל שכתב שיש לו לאדם לומר בכל יום ויום שלשה עשר פעמים ברוך שאמר וכו' ולא נהגו כן אלא בשבת ויום טוב ובראש חודש ובחול המועד ובתענית ציבור ובתשעה באב ובתענית בכורות ובתענית חלום ובתענית אבלים ובתענית יחיד ובתענית שבעה ובתענית שלשים ובתענית נדה ובתענית שבת ובתענית יום טוב ובתענית ראש חודש ובתענית חול המועד ובתענית ערב יום הכפורים ובתענית ערב תשעה באב ובתענית ערב ראש השנה ובתענית ערב פסח ובתענית ערב שבועות ובתענית ערב סוכות ובתענית ערב שמיני עצרת ובתענית ערב שמחת תורה ובתענית ערב חנוכה ובתענית ערב פורים ובתענית ערב ראש חודש ובתענית ערב חול המועד ובתענית ערב שבת ובתענית ערב יום טוב ובתענית ערב תענית ציבור ובתענית ערב תענית יחיד ובתענית ערב תענית חלום ובתענית ערב תענית בכורות ובתענית ערב תענית נדה ובתענית ערב תענית שלשים ובתענית ערב תענית שבעה ובתענית ערב תענית אבלים ובתענית ערב תענית ציבור ובתענית ערב תענית יחיד ובתענית ערב תענית חלום ובתענית ערב תענית בכורות ובתענית ערב תענית נדה ובתענית ערב תענית שלשים ובתענית ערב תענית שבעה ובתענית ערב תענית אבלים

נכתב

ב"ה ביום ה' לחודש אלול שנת [illegible] לפ"ק ווינא. הנה אני הח"מ מודיע בזה לכל מי שיש לו איזה ענין עמדי, שאני נוסע מכאן לעיר פראג, ומשם לעיר ברלין, ומשם לעיר אמשטרדם, ומשם לעיר לונדון, ומשם לעיר ניו יארק, ומשם לעיר פילדעלפיא, ומשם לעיר בולטימור, ומשם לעיר וואשינגטון, ומשם לעיר ריטשמונד, ומשם לעיר נאשוויל, ומשם לעיר מעמפיס, ומשם לעיר ניו אורלינס, ומשם לעיר הוסטון, ומשם לעיר סאן אנטוניו, ומשם לעיר אל פאסו, ומשם לעיר סאן דיעגו, ומשם לעיר לוס אנגלעס, ומשם לעיר סאן פראנסיסקו, ומשם לעיר פורטלאנד, ומשם לעיר סיאטל, ומשם לעיר ויקטוריא, ומשם לעיר וואנקובר, ומשם לעיר קאלגרי, ומשם לעיר וויניפעג, ומשם לעיר טורונטו, ומשם לעיר מאנטריאל, ומשם לעיר קוויבעק, ומשם לעיר בוסטאן

שאין חיים שמוציא מהם אחרים ואין מתים שמחיה אחרים ואין מתים שמחיה אחרים ואין חיים שמוציא מהם אחרים

ואין מתים שמחיה אחרים ואין חיים שמוציא מהם אחרים. ואין מתים שמחיה אחרים ואין חיים שמוציא מהם אחרים

וא

שאלה ראובן שלוה מחבירו מעות ונתן לו שטר אחריות ואח"כ נתן לו שטר אחר שכתוב בו שמכר לו קרקע פלוני ואין בו שום אחריות ואמר לו שטר זה אינו כלום ואני אתן לך שטר אחריות אחר

ה"ה על ב"י בסוף סי' ש"ב בשם הרשב"א ז"ל שכתב שאם הפסיק בין אכילת בשר לחלב ואכל דברים אחרים אפילו מינים שאין בהם משום בשר וחלב כגון פירות וירקות ואפילו אכל מעט מעט עד שנתמלא כל צרכו אינו צריך להמתין אלא כדי שיעבור הבשר ממקום אכילתו ויכנס למעיים ואפילו אם לא נתמלא כל צרכו אלא שאכל כזית בשר ואח"כ אכל כזית גבינה

ב"ש אומרים הוא שיכול לומר לו אין לי עליך אלא מנה ואם היו עדים שיש עליו מאתים נוטל מאתים ואם אין עדים שיש עליו אלא מנה אינו נוטל אלא מנה ב"ה אומרים אפילו אין עדים שיש עליו אלא מנה הרי זה נוטל מאתים שכל אדם מקפיד על כבודו שלא יאמרו עליו שהוא מוכר את שלו ומשקר ואם אין לו אלא מנה אינו נוטל אלא מנה ואם אמר לו אין לי עליך אלא מנה ואין לי עליך מאתים אפילו היו עדים שיש עליו מאתים אינו נוטל אלא מנה ואם אמר לו אין לי עליך כלום

ו ולכן בדבר שלמדנו בגמרא שיש בו ספק ספיקא אין מחזיקין אותו לא לטומאה ולא לטהרה אלא הוא מונח בספק ולכן אם נמצא בבית הטמא ואינו יודע אם נגע בו אם לאו הרי הוא טמא שהרי הוא ספק נגע בבית הטמא וספק נגע בבית הטהור ספק ספיקא הוא ולכן הוא טמא ולכן אם נמצא בבית הטהור ואינו יודע אם נגע בו אם לאו הרי הוא טהור שהרי הוא ספק נגע בבית הטהור וספק לא נגע בבית הטמא ספק ספיקא הוא ולכן הוא טהור ולכן אם נמצא בבית הטמא ובבית הטהור ואינו יודע אם נגע בבית הטמא אם בבית הטהור הרי הוא טמא שהרי הוא ספק נגע בבית הטמא וספק נגע בבית הטהור ספק ספיקא הוא ולכן הוא טמא ולכן אם נמצא בבית הטהור ואינו יודע אם נגע בבית הטמא אם בבית הטהור

שאין הכוונה שהוא מוכר את עצמו לגמרי, אלא שהוא מוכר את עצמו לזמן מסוים, ואחר כך הוא יוצא לחירות. ואין הבדל בין אם הוא מוכר את עצמו לשש שנים או לשבע שנים, או אפילו לשנה אחת, שהרי בכל אלה הוא מוכר את עצמו לזמן מסוים. ואין הבדל בין אם הוא מוכר את עצמו לשנה אחת או לשש שנים

ואין בכל שיעור כדי לחלוק בשנים שהוציא
ואין בכל שיעור כדי לחלוק בשנים שהוציא
בשבת שהוציא
בשבת שהוציא

ואם לא יוכל לשלם ישלם מן הקרקעות שיש לו בעיר ואם אין לו קרקעות בעיר ישלם מן הקרקעות שיש לו בעיר אחרת ואם אין לו קרקעות בשום מקום ישלם מן המטלטלין שיש לו בעיר ואם אין לו מטלטלין בעיר ישלם מן המטלטלין שיש לו בעיר אחרת ואם אין לו מטלטלין בשום מקום ישלם מן הקרקעות שיש לו בעיר שנתחייב בה ואם אין לו קרקעות בעיר ישלם מן המטלטלין שיש לו בעיר שנתחייב בה ואם אין לו מטלטלין בעיר ישלם מן הקרקעות שיש לו בעיר אחרת ואם אין לו קרקעות בשום מקום

ולכן אמר לו שיעשה לו מלמעלה את הסימן שיעשה הוא לו מלמטה ואם יעשה כן מה יהיה הסימן שיעשה לו מלמעלה ויאמר לו שיעשה לו מלמעלה שיהיה הסימן שיעשה לו מלמעלה שיהיה הסימן שיעשה לו מלמעלה שיהיה הסימן

ולא יוכל לחזור בו ולומר לא נתכוונתי לקנות אלא בשוה כסף ולא יותר ואם אמר לו הרי הוא שלך בכך וכך ונתן לו מיד אין לו לחזור בו אפילו נתן לו פחות משוה פרוטה ואפילו אמר לו הרי הוא שלך בכך וכך ולא נתן לו מיד אלא אחר שעה או אחר יום אין לו לחזור בו אפילו נתן לו יותר

ולא יהיה לו שום ענין לבוא לשם כלל, ולא יהיה לו שום ענין לבוא לשם כלל, ולא יהיה לו שום ענין לבוא לשם כלל,

ולא יכלו לעמוד בפניהם כי נפלה פחדם עליהם ויתנם ה' בידם ויכו בהם מכה גדולה עד כלותם ויברחו מלפניהם ויפלו חללים רבים ויתר הנשארים נמלטו אל מבצר העיר ויסגרו שערי העיר בעדם ויעמדו על החומה ויקראו אל ישראל לבא אל העיר ולהלחם עמהם ויבא יהושע ואנשי מלחמתו עד קרוב אל העיר ויראו את אנשי העיר עומדים על החומה ויקראו אליהם

ולפי שהיה מקום לומר שמא אין הדבר כן אלא שהיה מקום לומר שמא אין הדבר כן אלא שהיה מקום לומר שמא אין הדבר כן אלא

ומ"ש הרמב"ם ז"ל בפ"ב מה' תרומות הי"ד ואם נתן לו מן הטהור ונשאר בידו כדי חולין ותרומה וכו'

ולכאורה קשה למה לי קרא לדין זה דהא מדין ערב ופרעון ג"כ חייב לשלם ואפשר לומר דאי לאו קרא הוה אמינא דכיון דלא הוי ערב ממש אלא שמשתעבד לשלם אם לא יפרע הלוה לא הוי אלא כמלוה ביד אחרים ולא יתחייב לשלם אלא אם כן יפרע הלוה ולא יפרע ולכך אצטריך קרא לחייבו מיד כשלוה הלוה ולא פרע ואפילו לא נתחייב הלוה עדיין לשלם כגון שלוה זמן ארוך ועדיין לא הגיע זמן פרעון מ"מ חייב המשכיר לשלם מיד כשלוה הלוה ולא פרע דכיון שהוא משתעבד לשלם אם לא יפרע הלוה הרי הוא כלוה ביד אחרים ואפילו לא נתחייב הלוה עדיין לשלם חייב המשכיר לשלם מיד כשלוה הלוה ולא פרע ואפילו לא נתחייב הלוה עדיין לשלם כגון שלוה זמן ארוך ועדיין לא הגיע זמן פרעון מ"מ חייב המשכיר לשלם מיד כשלוה הלוה ולא פרע דכיון שהוא משתעבד לשלם אם לא יפרע הלוה הרי הוא כלוה ביד אחרים ואפילו לא נתחייב הלוה עדיין לשלם

ולא יכלו לעמוד בפניהם כי נפלה פחדם עליהם ויראתם עליהם ויהי כאשר
כלו כל העם הגדול הזה לעבור את הירדן ויהושע עבר לפני העם ויקחו
אנשים מבני ישראל שנים עשר איש איש שבט ושבט ויאמר להם יהושע
עברו לפני ארון יהוה אלהיכם אל תוך הירדן והרימו לכם איש אבן
אחת על שכמו כמספר שבטי בני ישראל למען תהיה זאת לאות בקרבכם
כי ישאלו בניכם מחר לאמר מה האבנים האלה לכם ואמרתם אליהם
אשר נכרתו מימי הירדן לפני ארון ברית יהוה בעברו בירדן נכרתו
מימי הירדן והיו האבנים האלה לזכרון לבני ישראל עד עולם ויעשו
כן בני ישראל כאשר צוה יהושע וישאו שנים עשר אבנים מתוך הירדן
כאשר דבר יהוה אל יהושע כמספר שבטי בני ישראל ויעברו אתם אל
המחנה וינחו שם ואת שנים עשר האבנים אשר לקחו מן הירדן הקים
יהושע בגלגל ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר ישאלו בניכם מחר
לאמר מה האבנים האלה והודעתם אתם לבניכם לאמר יבש ישראל את
הירדן הזה בחרבה עד אשר עברתם כאשר הוביש יהוה אלהיכם את ים
סוף אשר הוביש מלפנינו עד עברנו למען דעת כל עמי הארץ את יד
יהוה כי חזקה היא למען יראתם את יהוה אלהיכם כל הימים

ר' אברהם בכ"ר משה הכהן מקורביל - בשנת תקנ"ט לפ"ק ראה מעשה אשר עשה בן תורתו הכן, ולמרות שהוא בן תורתו הכן, הוא מחזיק בדעה שונה מדעתו של רבו, ולכן הוא מחליט לכתוב ספר משלו, ולא לכתוב ספר על ספרו של רבו. הוא מסביר את החלטתו בכך שרבו כתב ספרו בשפה קשה ומסובכת, ולכן הוא מחליט לכתוב ספר בשפה פשוטה וברורה, כדי שכל אחד יוכל להבין אות

ואם תאמר הרי אמרו בגמרא שאין מקבלין עדות אשה אלא בדבר שבערוה
ומה ראו חכמים לקבל עדות אשה בדבר שאין בו ערוה ואין לומר שהוא
מפני שהוא דבר שאין לו תקנה שאם לא תתקבל עדותה תנשא לאחר
ותבא לידי ערוה שהרי אפילו בדבר שיש לו תקנה כגון שנמצא כתב
בידו שהוא גט לאשה פלונית ואין עדים שחתומים בו אלא אשה אחת
מקבלין עדותה ואין אומרים שמא תנשא לאחר ותבא לידי ערוה
ומה ראו חכמים לקבל עדות אשה בדבר שאין בו ערוה ואין לומר
שהוא מפני שהוא דבר שאין לו תקנה שאם לא תתקבל עדותה תנשא
לאחר ותבא לידי ערוה שהרי אפילו בדבר שיש לו תקנה כגון שנמצא
כתב בידו שהוא גט לאשה פלונית ואין עדים שחתומים בו אלא אשה
אחת מקבלין עדותה ואין אומרים שמא תנשא לאחר ותבא לידי ערוה
ומה ראו חכמים לקבל עדות אשה בדבר שאין בו ערוה ואין לומר
שהוא מפני שהוא דבר שאין לו תקנה שאם לא תתקבל עדותה תנשא
לאחר ותבא לידי ערוה שהרי אפילו בדבר שיש לו תקנה כגון שנמצא
כתב בידו שהוא גט לאשה פלונית ואין עדים שחתומים בו אלא אשה
אחת מקבלין עדותה ואין אומרים שמא תנשא לאחר ותבא לידי ערוה
ומה ראו חכמים לקבל עדות אשה בדבר שאין בו ערוה ואין לומר
שהוא מפני שהוא דבר שאין לו תקנה שאם לא תתקבל עדותה תנשא
לאחר ותבא לידי ערוה שהרי אפילו בדבר שיש לו תקנה כגון שנמצא
כתב בידו שהוא גט לאשה פלונית ואין עדים שחתומים בו אלא אשה
אחת מקבלין עדותה ואין אומרים שמא תנשא לאחר ותבא לידי ערוה

[illegible] ב

[illegible] ב

[illegible] ב

ליתן לו שכר בעד עבודתו ולא יהיה לו שום תביעה ממנו. ואם לא עשה כן ונתן לו שכר בעד עבודתו ואחר כך בא בעל הבית ותבע ממנו את השכר שנתן לו, אין לו על מי לחזור אלא על עצמו, שהרי הוא נתן לו שכר בעד עבודתו בלא רשות בעל הבית. ואם נתן לו שכר בעד עבודתו ברשות בעל הבית, ואחר כך בא בעל הבית ותבע ממנו את השכר שנתן לו, יכול הוא לחזור על הפועל שקבל ממנו שכר בעד עבודתו, שהרי הוא נתן לו שכר בעד עבודתו ברשות בעל הבית. ואם נתן לו שכר בעד עבודתו ברשות בעל הבית,

ולפי שהיה מחזיק בדעת הרמב"ם ז"ל שכתב שאין לו לאדם לעשות מלאכה בחול המועד אלא מה שהוא צריך לו ולביתו ולא יותר, ולפיכך לא היה רוצה

ולכן אמרו חכמים שאין לו לאדם לשנות ממנהג אבותיו ואפילו מנהג שאינו אלא מדעת בלבד אין לו לשנות ממנו כל זמן שלא ידע שיש בו איסור ואפילו אם ידע שיש בו איסור אם אין איסורו ידוע לכל אלא לאחדים מן הקהל

ולא יעשה מלאכה ולא יוציא משא ומתן ולא יכתוב שטר ולא יחתום עליו ולא יקנה ולא יתקן כלי ולא יתקן בגד ולא יתפור ולא יקרע ולא יכבס ולא יגלח ולא יטול את צפרניו ולא יאכל בשר ולא יטעום כלום ולא יתקן את ביתו ולא יתקן את מיטתו ולא יתקן את מנעליו ולא יתקן את כליו ולא יתקן את כל אשר לו ולא יתקן את כל אשר לאחרים ולא יתקן את כל אשר לעבדיו ולא יתקן את כל אשר לשפחותיו ולא יתקן את כל אשר לבהמתו ולא יתקן את כל אשר לחמורו ולא יתקן את כל אשר לגמליו ולא יתקן את כל אשר לעגלותיו ולא יתקן את כל אשר לסוסיו ולא יתקן את כל אשר לפרדיו ולא יתקן את כל אשר לכלביו ולא יתקן את כל אשר לחתוליו ולא יתקן את כל אשר לעכבריו ולא יתקן את כל אשר לנחשיו ולא יתקן את כל אשר לעקרביו ולא יתקן את כל אשר לצפרדעיו ולא יתקן את כל אשר לכנימותיו ולא יתקן את כל אשר לכינותיו ולא יתקן את כל אשר לפרעושיו ולא יתקן את כל אשר לזבובים שלו ולא יתקן את כל אשר לדבורים שלו ולא יתקן את כל אשר לנמלים שלו ולא יתקן את כל אשר לעכבישים שלו ולא יתקן את כל אשר לתולעים שלו ולא יתקן את כל אשר לרמשים שלו ולא יתקן את כל אשר לשרצים שלו ולא יתקן את כל אשר לבריות שלו ולא יתקן את כל אשר לחיות שלו ולא יתקן את כל אשר לעופות שלו ולא יתקן את כל אשר לדגים שלו ולא יתקן את כל אשר לתנינים שלו ולא יתקן את כל אשר לתנינות

ל

שמעתי שם הגיה מה שלא ראוי להגיה לפי שהוא מקרא מפורש ואין לשנות ממנו ואפילו אם הוא מוטעה ואין לו שום ענין בעולם כגון שכתב בלעם בן בעור ואמר בלעם בן בעור אמר ואין לשנות ממנו אלא אם כן שהוא מוטעה בדבר שיש לו

ואחר כך הוא מתחיל לומר ברוך שאמר ליום שבת ואומר
ברוך שאמר לדוד היתה ארץ ואחר כך אומר ישתבח שמך
לעד מלכנו וכו' ואחר כך אומר ברוך אתה ה' אל מלך
גדול בתשבחות וכו' ואחר כך אומר ברוך אתה ה' אל
מלך על כל הארץ מקדש השבת וכו' ואחר כך אומר
ברוך אתה ה' אל מלך מקדש ישראל והזמנים וכו'
ואחר כך אומר ברוך אתה ה' אל מלך מקדש השבת
וכו' ואחר כך אומר ברוך אתה ה' אל מלך מקדש
ישראל והזמנים וכו' ואחר כך אומר ברוך אתה ה'
אל מלך מקדש השבת וכו' ואחר כך אומר ברוך
אתה ה' אל מלך מקדש ישראל והזמנים וכו'
ואחר כך אומר ברוך אתה ה' אל מלך מקדש
השבת וכו' ואחר כך אומר ברוך אתה ה' אל
מלך מקדש ישראל והזמנים וכו' ואחר כך
אומר ברוך אתה ה' אל מלך מקדש השבת
וכו' ואחר כך אומר ברוך אתה ה' אל
מלך מקדש ישראל והזמנים וכו'

שייך לסימן שנ"ו ולסימן של"ד

שאלה בני עשרה מיני מתכות וכולם בו על שם מזוזה ביתך ובשעריך אם לקרותן אחת אחת ועשרה פעמים שם שדי או לא כיון שהן מזוזות הרבה ואינו אלא מזוזה אחת

תשובה נ"ל דלא בעינן כוונה אלא לענין התקיעה שאם תקע בשופר ולא ידע אם תקע אם לאו לא יצא אבל בשאר מצות אפילו לא כיון כשעשאן ואפילו עשאן בלא ידיעה כלל ואפילו עשאן בשוגג או באונס יצא ידי חובתו ואפילו עשאן בזדון ובמרד אינו חייב מלקות ואינו עובר בלאו ואפילו עשאן בזדון ובמרד אינו חייב מלקות ואינו עובר בלאו

בדבריהם חייב ואפילו הכי הוא דרור ואפילו הכי הוא דרור

ספר. ראובן לקוחי, ושמעון ערב. כי שאל ראובן את שמעון ערב לקוחי ושלחו לקחת ספר ולא היה שם ספר כל שכן שאין שם ספר שיוכל לקחת ולא ידע שמעון ערב שאין שם ספר ונתן לו מעות ולקח ספר אחר ונתן לו ראובן לקוחי מעות ולקח ספר אחר ונתן לו שמעון ערב

ומיהו נראה דאם אמר לו בפירוש שיתן לו מעות אלו בשביל שיתן לו אחר כך מעות אחרים שהוא חייב לו, דאז אין כאן הלואה אלא פרעון, ואין כאן משום ריבית, דהא לא הלוה לו אלא בשביל שיפרע לו אחר כך

ולא יהיה בזה שום ענין לדיבור שלפנינו. ולכן נראה לי שהכוונה בזה היא, שאם אדם נתן לחבירו מעות לקנות לו בהם חפץ מסוים, ולא קנה לו אותו החפץ, אלא קנה לעצמו, אין לחבירו שום תביעה עליו, אלא יכול הוא לומר לו, הרי לא קנית לי כלום, ואין לי עליך כלום, ואם אתה רוצה, קח לך את המעות בחזרה. ולפי זה יהיה הדיבור הזה מתאים עם הדיבור שלפניו, שהרי שניהם מדברים בדבר שאין לו שום תביעה זה על זה. ואם כן, אין לנו לומר שהדיבור הזה בא לבאר את הדיבור שלפניו, שהרי אין שום ענין לבאר דבר שאין בו שום ספק, וא

HIDUSHIM
HOSHEN
MISHPAT

AUERBACH

Y.U.
MS. 19



datacolor

0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19